

OLAT NIEUWS

CLUBBLAD VAN WSV OLAT • JAARGANG 36 • NUMMER 7&8 • JULI / AUG. 2010

Als coach op de Trailwalker

Super Audax van 200 km

IML-reis naar Israël

Het andere Schiedam

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967 te
Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij: KNAU en
NFV (IVV)

ADRESSTICKER

Voor clubreizigers die denken dat onze vaste chauffeur Frans zich alleen per bus verplaatst: mooi niet dus! Hier troffen we hem met familieleden op de Rooise Avondvierdaagse. Goedgemutst als altijd, en genietend van de omgeving.

REDACTIE OLAT NIEUWS

Vormgeving & coördinatie: Mirjam Kies
Wil Jacobs, Rinda Scheltens, Maria Stortelder,
Mirjam Kies en Ad van Asten (teksten)
Noud Wijn (fotografie)
Otto Ahlers (archivering)
Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)

INLEVEREN KOPIJ

t/m 3e zondag van de maand
Scheidingsstraat 50, 5615 KN Eindhoven
olatnieuws@onsneteindhoven.nl
info redactie algemeen: 040 2550 342

ADVERTENTIES

Ad van Asten, a.asten1@chello.nl

WEBSITE

Angélique van Deursen (webmaster)
website@olat.nl
Ad van Asten (coördinatie & PR)
a.asten1@chello.nl of 0499 47 37 67

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet vd Bersselaar-Dreesen
De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040 252 4404 of jet.dreesen@gmail.com

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van de Kerkhof
Jos van den Bersselaar (coördinatie)
j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

DRUK

Ton Niëns, Weert

IN DIT NUMMER:

Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Clubreizen; KWD	2-3
Samenstelling bestuur & commissies OLAT	4
Bij Joop aan tafel <i>opgetekend door Ad van Asten</i>	5
Onze jarigen; Ledenadministratie <i>Jet van den Bersselaar</i>	6-7
Van de bestuurstafel <i>Ad van Asten</i>	7
Succesvolle Rooise Avondvierdaagse <i>H. Verschueren</i>	8-9
Hoe een vierdaagse een ééndaagse werd <i>Leo Hoogeveen</i>	9
Tweedaagse wandelreis WoD snel volgeboekt <i>Piet vd Zande</i>	10
LPS: clubkampioenschap, tussenstand & agenda <i>Ad van Asten</i>	11
LPS: agenda, uitslagen & nieuws <i>Ad van Asten</i>	12-14
LPS: Vooruitblik Kempenlandtocht <i>Ad van Asten</i>	14
De lange aanloop naar een bronzen plak <i>Paul Koks</i>	15
Als wandelcoach mee met de Trailwalker <i>Connie & Huub Raijmakers</i>	16-17
Euraudax: de meest luie vorm van wandelen <i>Rinda Scheltens</i>	18-20
Collegiale samenwerking clubs: het kan! <i>Boetje Huliselan</i>	21
Met de KNBLO naar Israel <i>Koos van der Maden</i>	22-23
De Odoornse Vierdaagse <i>Inge Mol-van Egmond</i>	23
Prikbord: gemengd nieuws uit de vereniging <i>Mirjam Kies</i>	24-25
Constant aan de wandel: in Goes <i>Constant Dedel</i>	24
Vooruitblik Kempische Wandeldagen <i>Ad van Asten</i>	25
Schiedam, maar dan anders <i>Rinda Scheltens</i>	26
Serie: Van Land's End naar John O'Groats (4) <i>Piet Jansens</i>	27-30
Terug op de St Paul Trail (2/slot) <i>Jeannette & Vincent van Boerdonk</i>	31-32

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Opinies hoeven niet de mening van het OLAT-bestuur te vertolken.

Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK CLUBREIS LORCÉ

Afdalen en klimmen naar het volgende uitzicht

Op 21 augustus wandelen we nu eens niet van A naar B maar in een kringetje, met Lorcé als begin- en eindpunt. De route valt voor een groot deel samen met de GR 571. We komen door een aantrekkelijk stukje Ardennen waar rust en natuurschoon de boventoon voeren.

Dit is een gebied vol minerale bronnen. Lorcé ligt niet ver van Spa en in het dorp zelf heeft bronwaterfabrikant Bru-Chevron onlangs een gloednieuwe bottelarij geopend. Maar de geschiedenis ervan gaat terug tot in de zestiende eeuw, toen monniken uit Stavelot voor het ijzerhoudende bubbeltjeswater graag de reis over hadden.

De dorpjes hier liggen hier allemaal op een hoogte –wellicht om de voeten droog te houden. Ze zijn van elkaar gescheiden door weelderig beboste beekdalen, waarin mossen en bosbesen goed gedijen. De hoogste heuvels halen ruimschoots de 400 meter. Boven heb je een fenomenaal uitzicht, maar dat moet wel 'verdiend' worden met redelijk steile klimmetjes en afdalingen om de volgende hoogte te bereiken.

De hellingen kunnen behoorlijk ruig zijn, met grote rotsblokken,

gladde leesteen en omgevallen bomen. Tussen de sparren kun je in de diepte soms nog net een beekje zien stromen. Er kunnen ook drassige stukken in de route zitten, maar de kans daarop is in de zomermaanden wat minder.

Een opvallend fenomeen is het paars gekleurde gesteente in de omgeving van Bierleux-Haut dat we passeren. Het is mangan; vroeger werd dat hier in grote hoeveelheden gedolven.

Ons startpunt Lorcé is omringd door weiden en akkers, die er vriendelijk glooiend bij liggen. Maar al snel gaat het pad steil naar beneden, een dalletje in, om vervolgens weer te stijgen naar het eerstvolgende dorpje, Chession. Dan volgt weer een afdaling naar het dal van de Lienne, een visrijk riviertje dat zich diep heeft ingevreten in het leesteen en een eindje verder bij Pont de Targnon uitstroomt in de Amblève. Aan de overkant van het dal gaan we vanzelfsprekend weer omhoog. Na de tweede oversteek van de Lienne wandelen we het laatste gedeelte door vrijwel aaneengesloten bosgebieden, met hier en daar een gehuchtje van niet meer dan een paar straten.

Zo naderen we tenslotte weer Lorcé. Waar ze hopelijk ook nog iets anders serveren dan bronwater.

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé – meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg – is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen, hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet. Deelname is voor eigen risico. Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Informatie:

Piet van der Zande 040 - 2263198 pvdzande@zonnet.nl
Mieke van Boxtel 0411 - 622188 acvanboxtel@home.nl
Truus Kusters 0478 - 541276 h.h.kusters@home.nl

AGENDA

Datum	Route	Startpunt
13 juli	De Brand	Café De Rustende Jager, 013-5111269 O.Bossche Baan 11, 5074 RC Biezenmortel
27 juli	Mortelenroute	Café Vingerhoeds, 0499-571334 Oude Grintweg 90, 5688 MB Oirschot
10 aug	Naar de Zwarte Bergen	D'n Herberg, 0497-514698 Witrijtseweg 15, 5571 XJ Bergeijk
24 aug	Toppensnellen	Bez.centrum Veluwezoom, 026-4979100 Heuvenseweg 5a, 6991 JE Rheden
07 sept	Gorp & Rovert	Café de Zwaan, 013-5050033 Vrijthof 17, 5081 CA Hilvarenbeek
21 sept	Naar het Aardrijk	Rest. GGZ-Coudewater, 073-8447760 Peter de Gorterweg 7, 5248 NS Rosmalen
05 okt	Oisterwijkse Bossen	Herberg van Oisterwijk, 013-5282314 Rosepdreef 4, 5062 TB Oisterwijk

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt er in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

Datum	Startpunt
13 juli	De Beckart
20 juli	Riethof
27 juli	Oud Rooy
03 aug	Den Toel
10 aug	De Beckart
17 aug	Riethof
24 aug	Oud Rooy
31 aug	Vresselse Hut
07 sept	Den Toel
14 sept	De Beckart
21 sept	Riethof
28 sept	Oud Rooy
05 okt	Den Toel
12 okt	De Beckart

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Betsie van Mil 0413 - 475454
Marinus van Roosmalen 0413 - 475467

CLUBREIZEN 2010

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren achtereen clubreizen naar de de mooiste wandelroutes door de Ardennen of de Eifel. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd.

Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen; bij de weekendreis ook het verblijf (meestal in jeugdherberg). Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Behalve bij het weekend is er altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2010

21 aug	RB 14	Lorcé-Lorcé	25 of 19 km
25/26 sept	GR 5	za: Wahlhausen-JHB Vianden	16 km
	GR 5	zo: Trois-Frontières-Wahlhausen	22 km
<i>Inschrijven voor deze weekendreis kan t/m 31 mei</i>			
<i>Weekend gaat alleen door bij voldoende deelname</i>			
23 okt	GR 57	Angleur-Sart (Polseur)	27 of 19 km

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€ 23,00	€ 27,00
weekend	€ 62,00	€ 72,00

De prijzen zijn onder voorbehoud

Inschrijven: Minimaal 1 maand van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand. Geld overmaken naar **giro 706801**, ten name van w.s.v. OLAT in Weert.

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is in de bus. U kunt van woensdag- tot vrijdagavond voor vertrek informeren of dit het geval is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van € 1,10 administratiekosten) worden teruggestort.

Opstapplaatsen:	Tijden:
Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Bij voldoende deelname ook in Son (carpoolplaats A2), Leende, Keldonk en Helmond.

Zorg voor een geldig grensdocument!
Voor (uitsluitend) bagage en kostbaarheden is een excursie-verzekering afgesloten.

Info & inschrijven: Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10,
6006 ZM Weert
0495 - 537775
toon.van.wordragen@hetnet.nl

KWD / KEMPENLAND

De Kempische Wandeldagen hebben een recreatief karakter. Vanuit Geldrop is iedere dag een ander parkoers uitgezet door de oostelijke Kempen, zoveel mogelijk over onverharde paden. Kenmerkende plaatsen op de routes zijn Heeze-Leende, Mierlo en Nuenen. Deze dorpen zijn om beurten als rustplaats opgenomen in de dagetappes.

Men kan naar believen een, twee of alle drie de dagen deelnemen. Ook heeft men de keuze uit drie afstanden. Onderweg zijn meerdere wagenrusten en horecarusten gepland. Op de veldposten zijn de consumpties inbegrepen in het startgeld.

Datum: 6, 7 en 8 augustus

Startplaats: Sportcomplex De Kievit
Linze 13, 5667 AH in Geldrop

Starttijden:	35 km	07:00 - 10:00 uur
	25 km	07:00 - 11:00 uur
	15 km	07:00 - 12:00 uur

Kosten bij voorinschrijving, tot 1 juli:

	3 dagen	2 dagen	1 dag
OLAT-leden	€ 5,00	€ 3,50	€ 2,00
lid KNBLO of NWB	€ 6,50	€ 4,50	€ 2,50
niet-leden	€ 8,00	€ 5,50	€ 3,00

Kosten vanaf 1 juli, te betalen aan de start:

	3 dagen	2 dagen	1 dag
OLAT-leden	€ 6,50	€ 4,50	€ 2,50
lid KNBLO of NWB	€ 8,00	€ 5,50	€ 3,00
niet-leden	€ 9,50	€ 6,50	€ 3,50

Inschrijven: Vooraf inschrijven kan online via een formulier op de website www.olat.nl of via het secretariaat van de KWD: Mia Dielesen, Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven
040 - 2552742, kwd@olat.nl

Overnachten: In de sporthal kan overnacht worden op veldbedden. Douchegelegenheid is aanwezig. Wie met een tent of camper naar Geldrop komt, kan terecht op het kampeerveld naast de sporthal, waar ook sanitaire voorzieningen aanwezig zijn. Een overnachting in caravan, tent of slaapzaal kost € 6,- p.p. per nacht. Kampeerders betalen € 3,- per dag extra voor een stroomaansluiting (per caravan of tent).
Wie liever logeert bij particulieren in Geldrop en omgeving, kan contact opnemen met Hein Lenders, 06 - 12074473.

KEMPENLANDTOCHT

De KWD valt ook dit jaar gedeeltelijk samen met de Kempelandtocht voor lange-afstandswandelaars (80 en 110 km). Contactpersoon is hier Ad van Asten, a.asten1@chello.nl
De start is vrijdagavond 6 augustus in de kantine van de Kynologenclub, naast de sporthal. Voorinschrijven kan tot 15 juli (zie prijzen hieronder). Daarna betaalt men een toeslag van € 6,-.

110 km	start 20:00 uur	€ 24,-	OLAT-leden € 6,- korting
80 km	start 23:00 uur	€ 19,-	OLAT-leden € 4,- korting

De verzorging is ingesteld op een tempo van 5 à 8 km per uur.

HET BESTUUR VAN OLAT

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Boetje Huliselan (bestuursafgevaardigde & voorz.), Piet van der Ree (notulist), Paul Canters (lid), Pierre Emans (lid), Henk Plasman (lid), Ad van Asten (lid) Wedstrijdsecretaris (a.i.) Ad van Asten, 0499 47 37 67 a.asten1@chello.nl, Lupinelaan 27, 5691 WC Son,

Winterserie

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (parkoersen), Fony van Buul (startbureau), Willem Schoonhen, 06-48783069 (verzorging)

Clubreizen

Toon van Wordragen (coördinator) Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert 0495-537775; toon.van.wordragen@gmail.com Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Boumans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (secretariaat), 040-2552742, Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven kwd@olat.nl Joop Wesseling (voorz), Hein Lenders, Ad Verbakel, Jos vd Bersselaar, Toon van Wordragen

Wandelen op Dinsdag

Piet van de Zande (coördinator), 040-2263198 Mieke van Boxtel, 0411-622188 Truus Kusters, 0478-541276 Kees van Vessem (bestuursafgevaardigde)

Rooise Wandelingen

Betsie van Mil, 0413-475454 Marinus van Roosmalen, 0413-475467

Rooise Avondvierdaagse

Betsie van Mil, 0413-475454 Marinus van Roosmalen, 0413-475467

Wandelwegen

Jan van Berkel (Airbornepad) Bert van Rooij (H. Hendrikpad) Theo Beelen (Graaf van Hornepad) Ad Verbakel (Peellandpad) Joop Wesseling (algehele coördinatie)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen Voordrachten jaarlijks vóór 15 sept. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802

OLAT-verzorging

Willem Schoonhen, 06-48783069

Overnachting Vierdaagse

Hein Lenders, 06-12074473; giro 2608214

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Voorzitter
Joop Wesseling

De Turfkamp 6
5258 EN Berlicum
073 503 33 22
joopwesseling@hetnet.nl

Vice-voorzitter
Boetje Huliselan

Kerkweg 39
5266 BA Cromvoirt
06 13 17 65 18
boetjelsa@planet.nl

Penningmeester
Jos van den Bersselaar

De Regent 286
5611 HW Eindhoven
040 252 44 04

j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

bank (OLAT) 13.82.11.736 of giro (OLAT) 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

secretaris (wnd)
Kees van Vessem

Diepmeerven 112
5646 HC Eindhoven
040 211 04 13
keesvanvessem@tiscali.nl

Bestuurslid
Ingrid Tromp

De Putter 23
6021 ZV Budel
0495 492192
ingridtromp@hotmail.com

Bestuurslid
Ad van Asten

Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499 47 37 67
a.asten1@chello.nl

Bestuurslid
Ad Verbakel

Past. Bogaertsstraat 12,
5469 EZ Keldonk
0413 21 21 61
adverbakel@home.nl

Bestuurslid
Antoinet Gooren

Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013 5054508
agooren@planet.nl

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel en Toon van Wordragen

WANDELMONITOR: STEUNTJE IN DE RUG VOOR STICHTING LAW

De wandelsport is populair: 6,6 miljoen volwassen Nederlanders maken regelmatig een wandeling. Dat zijn er meer dan beoefenaars van andere vormen van sportieve recreatie zoals fietsen, hardlopen en binnensporten.

Dat laat zich ook economisch vertalen. De wandelaar spekt de economie voor minstens 1,8 miljard euro per jaar, zo blijkt uit de **Nationale Wandelmonitor 2010** door bureau Trendbox. Het rapport gunt ons een aardig inkijkje in de bestedingen. Daarvoor zijn 800 wandelaars ondervraagd.

Bijgehouden werd wat men het hele jaar door uitgaf aan overnachtingen en aan wandelspullen zoals kleding, schoenen en kaarten. Dat was in de onderzoeksgroep zo'n drie miljoen euro. Daarnaast gaven de proefpersonen samen bijna een miljoen euro uit aan zelf meegenomen eten en drinken, consumpties in horeca en winkels onderweg en aan openbaar vervoer.

Opgemerkt zij hier, dat de auto als transportmiddel van en naar een wandelgebied vreemd genoeg geheel buiten beeld blijft. Hoe dan ook, omgerekend naar die 6,6 miljoen volwassen wandelaars komt Trendbox uit op zo'n 1,8 miljard aan bestedingen door wandelaars.

Wandelplatform LAW, dat opdracht gaf voor dit onderzoek, wil zich gewapend met deze indrukwekkende cijfers sterk gaan maken voor betere wandelvoorzieningen. Dat is vooral nodig in de Randstad maar ook in gebieden waar men het wellicht niet zo verwacht, zoals Zuid-Limburg en delen van Gelderland, Overijssel, Friesland en Groningen. Ook in delen van Zeeland en Brabant valt best nog iets te verbeteren.

Het Wandelplatform wijst daarbij naar een wat ouder onderzoek van het Kenniscentrum Recreatie. Dat heeft niet zozeer gekeken naar het beschikbare oppervlakte per inwoner, maar vooral naar de kwaliteit van de wandelgebieden. Het gaat dan o.a. om stilte, toegankelijkheid, sociale veiligheid en de staat van onderhoud.

Kalender vol evenementen

Juni is altijd de maand van de Avondvierdaagse en Sint-Oedenrode heeft OLAT overtuigend laten zien dat het een hechte wandelgemeenschap heeft. Toen op 1 juni in Boskant het spits werd afgebeten, heerste daar al zo'n enorme drukte dat de zesde uitvoering niet meer stuk kon. Bij de voorbereidingen hadden de sponsors alle medewerking toegezegd en dat hebben ze ook waar gemaakt. Zoals EMTé en AH zich hier vier avonden hebben gepresenteerd, verdient dat onze waardering.

Zonder uitzondering was de toeloop op alle avonden buiten verwachting. De jeugd verdiepte zich enthousiast in puzzle-zoekopdrachten en trotse ouders en grootouders hoefden niets anders te doen dan te wandelen en genieten van de prachtige omgeving. Een pluim voor degenen die de routes hebben uitgezet en er met de bepijling voor hebben gezorgd dat het wandelen een plezier werd.

Welke avond het meeste indruk maakte valt moeilijk te zeggen: was het de ruigte rond Boskant, de prachtige afwisseling bij Nijnsel, de oorspronkelijkheid in het landschap bij Olland of de Kienehoef en het kasteelpark op de laatste avond rond het centrum van Sint-Oedenrode? Eén ding is zeker: OLAT heeft met de Rooise Avondvierdaagse een topevenement in huis waar we trots op kunnen zijn. Hiermee dan ook onze complimenten aan de totale organisatie.

Voor de Kempen staat ons over een paar weken nog een evenement te wachten. De Kempische Wandeldagen hebben al hun waarde bewezen als het vakantie-evenement bij uitstek. Hier komen wandelaars uit het hele land en zelfs van daarbuiten genieten van al het moois dat Brabant in petto heeft. Vanuit Geldrop gaan we dit jaar om beurt op stap richting Heeze-Leende, Mierlo en Nuenen. Prachtige parkoersen zijn uitgezet op de Strabrechtse Heide, de Lieropse Heide en door de groene buffer bij Eindhoven.

Van oudsher is OLAT een club voor de lange afstand. Ook dat blijven wij stimuleren met onze Kempenlandtocht, met twee vaste afstanden van 110 km en 80 km. Welk type wandelaar u ook bent: reserveer dus het eerste weekend van augustus voor een wandeluitje naar de Kempen.

Maar voor het zover is, vertrekken vele OLAT-leden naar Nijmegen om daar deelgenoot te zijn van het wandelgebeuren dat de mensheid verbreedert. Iedereen vanuit zijn eigen overtuiging, misschien alleen voor de gezelligheid, of voor de jaarlijkse ontmoeting met anderen. Misschien ziet u nog wel het meest uit naar het samenzijn in de Ganzenheuvel, waar Hein Lenders namens OLAT uw vertrouwde gastheer zal zijn en een rustpunt in alle drukte.

Verder treft u dagelijks onderweg de OLAT-verzorging, al meer dan dertig jaar het wandelvriendelijke baken in de grote wirwar aan keuzes. Ons vernieuwde team zal u elke dag begroeten, onder de bezielende leiding van een rot in het vak: Ben van der Velden. Wij wensen iedereen veel plezier.

Met ons clubblad slaan we een maandje over; wel houden wij u op de hoogte via onze website, waarop u steeds de recente stand van het clubkampioenschap en het actuele nieuws kunt vinden. Meldt vooral ook uw deelname aan de Vierdaagse via de website of met het strookje in dit clubblad. Wij zijn er weer na uw vakantie, waarvan u hopelijk en waar dan ook met volle teugen zult genieten.

Tot ziens!

-Het tafelteam: Joop & Ad-

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

JULI

16 Piet van der Zande Heeze
 17 Harrie Huijbers Erp
 17 Gertrud Becker Helmond
 17 Cor van der Linden Zeeland
 17 Pé Everaerts Weert
 17 Carien Boerekamps Helmond
 17 Joke Habraken Nuenen
 17 Wim Kennis Hapert
 17 Hans de Vries Eindhoven
 19 Wim van Hoof Helmond
 19 Riekie van Schijndel Sint-Oedenrode
 20 Jan Vogelsangs Deurne
 21 Els Vermaat - Vlemmix Sint-Oedenrode
 22 Riet van Cuyck - vd Schoot Moergestel
 23 Jannet van Kleeff - Vissers Hoek van Holland
 24 Anja van Kempen Liempde
 24 Peter van de Ven Veldhoven
 25 Ben Duin Nijmegen
 26 Karin Klomp - van Leuken Someren
 26 Irma van der Zande Heeze
 26 Jenny van Genugten Sint-Oedenrode
 26 Maria van Hout - van Velzen Eindhoven
 28 Arthur Verhappen Eindhoven
 28 Anneke Hekker Heeze
 28 Jo Lepoutre Geffen
 29 Jan Bruel Oss
 28 Adriaan Rijkers Landhorst
 29 Fleur Hamelink Best
 29 Sonja Arfman Tiel
 29 Ben de Coninck Veldhoven
 30 Ria van Dijk - de Be Waalre
 30 Ineke Peijnenburg Schijndel
 31 Peter vd Meijs Eindhoven

AUGUSTUS

1 Ton Coppens Eindhoven
 3 Wilhelmiën van Roon - vd Rijt Best
 4 Anita Pepers Veghel
 4 Lucas van Dongen Tilburg
 4 Thomas Stephan Almere
 4 Leny Hendriks Berkel En Rodenrijs
 4 Ludwig Eggermont Veldhoven
 6 Hans Ruijs Erp
 6 Angela de Boer Ommel
 6 Ria Mitchell - Vermeulen Best
 7 Pia Heupink - Bouwens Lieshout
 7 Ben Pauw Heeze
 7 Henk Verbeek 's-Gravenhage

8 Ernst-Jan van Eck Rotterdam
 8 Kor Heusdens - vd Wielen Eindhoven
 8 Anny van den Broek - van Dooren Venhorst
 8 Evelien Ross Schijndel
 9 Maria van Weert Sint-Oedenrode
 9 Yvonne van Vught Eindhoven
 9 Marion Hoef - Amsterdam Vierpolders
 10 Sjannie van Hoof - van Bussel Helmond
 10 Truus Willems - van Manen Gastel
 11 Martien Janssen Deurne
 11 Sjaan Verbakel - vd Tillaer Erp
 11 I. de Bruijne Maarheeze
 11 Henk van Hout Eindhoven
 12 Loek Zwennes 's-Gravenhage
 12 Joep Schampers Helmond
 12 Coby Kersten - Gosens Goirle
 12 Theo Bouwmans Weert
 12 Frans Willems Luyksgestel
 13 Joost Blom 's-Hertogenbosch
 13 Jo van Lieshout Heeswijk-Dinther
 13 Lies Markus Sint-Oedenrode
 14 Myriam van den Berg Nuland
 14 Ad Verbakel Erp
 14 Miranda Vossen - Kursten Budel-Schoot
 15 Marij Minten Beek en Donk
 15 Ger Naber Sint-Oedenrode
 15 Jan van de Sande Boxtel
 15 Harm Makken Eindhoven
 15 Tomas Veerman Huizen
 15 Robert van Aggelen Deurne
 15 IJbert van Heugten Helmond
 16 Guus Hehenkamp Haaren
 16 André Liebregts Tilburg
 16 Elja Kleijn Best
 17 Francien Hink Eindhoven
 17 Leo de Kruijk Ameide
 17 Wil van der Velden Lommel
 18 Corry Nettekoven Eindhoven
 18 Louis Oostvogels Prinsenbeek
 18 Tiny Bakker - Schokker Rijpwetering
 18 Lies Brans Sint-Oedenrode
 18 Anton Leijgraaf Veldhoven
 18 Toon van de Ven Sint-Oedenrode
 18 Elly Habraken Grashoek
 18 Karel Lutke Schipholt Helmond
 18 Toos Verschueren Son
 19 Ad van Rooij Sint-Oedenrode
 19 Tiny Assink Helvoirt
 19 Sjan van Roosmalen Sint-Oedenrode
 19 Frans van Wijk Nuenen
 19 Henny Lenten Weert
 20 Wim van den Biggelaar Best
 20 Annie Verbakel Erp
 20 Kees van Vessem Eindhoven
 21 Henry Gerrits Sint Michielsgestel
 21 Theo Smit Eindhoven
 21 Bert van Rooij Geldrop
 22 Hans van Ginkel Zwijndrecht
 22 Mirjam Koppelman Erp

22 Corrie Kastelijn Sint-Oedenrode
 24 Jan Erven Oirschot
 24 Jose Houtappels Eindhoven
 24 Petra Huijbers-van Laarhoven Erp
 25 Marleen van Otterdijk -Schroen Nederweert
 25 Maria Spaan Beek en Donk
 26 Bea van Lieshout Oss
 26 Jan van Herwaarden Zevenaer
 26 Marco van Heel Helmond
 27 Henk van der Sanden Almere
 27 Tonny Beijers Deurne
 27 Harrie van Meer Nuenen
 27 Jeanne van Roosmalen Breugel
 28 Lambert Lieferring Eindhoven
 28 Hanny van Rijt Helmond
 28 Willy vd Oever Sint-Oedenrode
 28 Mia van Rooij Nuland
 29 Ria Hageman 's-Gravenhage
 29 Godelieve v Heeswijk-v Dommelen Uden
 29 Jolanda Poldervaart Eindhoven
 30 Martien Verbakel Erp
 30 Leo Hoogeveen Nuenen
 31 Sjane an der Vleuten - v/d Laar Sint-Oedenrode
 30 Harrie van der Vleuten Sint-Oedenrode
 31 Harry Verdaat Veldhoven
 31 Keetje Sars Eindhoven

SEPTEMBER

1 Nelleke van Gennip - Bekx Mierlo
 2 Willy Erps - de Bruijn Oeffelt
 3 Peter van de Laar Sint-Oedenrode
 3 Nelly Leijgraaf - Mols Veldhoven
 3 Peter Rijkers Eindhoven
 4 Fons van Dooren Best
 4 Trudy Toonen - Thijsen Langenboom
 4 Ans van den Oetelaar Gemonde
 4 Mat Crijns Heeze
 4 Helma Bombeeck - van Stiphout Helmond
 4 Truus van Vessem Eindhoven
 5 Toos vd Hoof - vd Ven De Beerzen
 5 Iet Smits - Engelen Son
 6 Jan Bekkers Sint-Oedenrode
 6 Tineke Coolen - vd Weijer Nuenen
 6 Jo van Heeswijk Uden
 7 Inge Tromp Weert
 7 Co Tops Geldrop
 7 José Daamen Eindhoven
 7 Jessica Hoevenaars Boekel
 7 Els de laParra Aarle-Rixtel
 7 Johan vd Hoogenhoff Helmond
 8 Netty Leijtens Sint-Oedenrode
 8 Huib Coenen Eindhoven
 8 Anneke Brouwers Sint-Oedenrode
 9 Adrie Thijssen Nijnsel
 9 Tonny Faasen Helmond
 9 Rino Hamelink Best
 9 Wim van Gemert Eindhoven

10 Mirjan Naninck	Eindhoven
10 Ewald Terra	Heesch
10 Gerard van Deursen	Eindhoven
11 Jan Raaijmakers	Biezenmortel
11 Wim van Cappelle	Arnhem
12 Annie van Doorn	Someren
12 Lies Wesseling	Berlicum
14 Sytse van der Haring	Moergestel
14 Theo Weerman	Nuenen
15 Maria van Stratum	Best
15 Bert Vloet	Uden

Verzorging Vierdaagse Nijmegen.

Zoals eerder gemeld zijn wij tijdens de Vierdaagse dagelijks met een verzorgingspost op het parkoers aanwezig. Naast diverse frisdranken zoals sinas, cola, ijsthee, chocomel, melk, karnemelk, koffie, thee en bouillon zult u ook een heerlijke soep in de aanbieding vinden. Het vullen van waterflessen is vanwege de hygiëne niet toegestaan. Wel kunt u flesjes water bij onze verzorgers kopen. Ook is er altijd wel iets lekkers te koop om de eerste honger te stillen.

De prijzen aan onze kraam zijn als altijd wandelvriendelijk en het zijn afgeronde bedragen: 50 cent of 1 euro, al naar gelang uw bestelling.

Standplaatsen OLAT-posten.

Onze Nijmeegse verzorgingspost treft u op de volgende adressen:

DAG 1: de dag van Elst. U treft onze post bij de oprit van handelskwekerij Coltivare, Oosterhoutsestraat 89a te Oosterhout. Hier passeren alle afstanden.

DAG 2: de dag van Wijchen. Onze post staat op de Heumenseweg, net voor het plaatsbord Alverna, op de Parkeerplaats naast de inrit van Sint Frans. Hier passeren alle afstanden.

DAG 3: Zeven Heuvelenweg. Wij staan voorbij Bredeweg in de bocht Grafwegen 22, aan de linkerkant op particulier terrein. Hier passeren alleen de wandelaars op de 40 en 50 km; de deelnemers op de 30 km kunnen wij deze dag helaas niet van dienst zijn. Zij moeten voor een keer naar een ander plekje uitzien. Wij vragen hiervoor uw begrip.

DAG 4: de dag van Cuijk. OLAT verwelkomt u in de Kasteelsestraat ter hoogte van de Sleeburgsestraat, even voor de bebouwde kom van Overasselt. Hier passeren alle afstanden.

Deelnameformulier Vierdaagse.

Net als andere jaren stellen wij de deelnemers aan de Vierdaagse in Apeldoorn en Nijmegen in de gelegenheid zich te laten registreren als deelnemer bij OLAT. De lijst van deelnemers zal daarna worden gepubliceerd op onze website en in het clubblad.

Bij dit nummer ontvangt u een opgavestrook die u na afloop kunt opsturen naar het adres: **Lupinelaan 27, 5691 WC Son en Breugel**. U kunt de strook ook afgeven bij de verzorgingspost, of bij Hein Lenders in De Ganzenheuvel.

Op onze website vindt u tegen die tijd een invulformulier, dat u kunt downloaden, uitprinten en ingevuld naar bovenstaand adres kunt sturen. U kunt het formulier ook invullen op uw computer en als bijlage per e-mail versturen naar: a.asten1@chello.nl

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Bersselaar-Dreesen

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040-2524404
jet.dreesen@gmail.com

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

NIEUW ADRES:

Mevr. Mariëtte de Zeeuw
De Josselin de Jongstraat 28, Rosmalen
Dhr. Mario Morre
Nieuwstraat 52, Sint-Michiëlgestel
Mevr. Benita Verbakel
Spurkstraat 88, Berlicum
Dhr. Aad Huisman
Kuyperweg 2, 2241 LM Wassenaar

AANGEMELD ALS LID:

Mevr. Tiny Kuijpers, Eindhoven
Dhr. & mevr. Harrie & Ans van der Vleuten,
Sint-Oedenrode
Mevr. Ria Peijnenburg, Eindhoven
Dhr. Berry van Gorp, Roermond
Dhr. Jan Dekkers, Sint-Oedenrode

LIDMAATSCHAP OPGEZEGD:

Dhr. Chris van der Aar & mevr. Nicole Out,
Ittervoort

Vrijwilligersdag OLAT 2010.

Al onze vrijwilligers die in het afgelopen jaar op een of andere manier dienstbaar zijn geweest aan de vereniging kunnen in de loop van de komende weken een uitnodiging verwachten voor de jaarlijkse Vrijwilligersdag. Verdere instructies daarover leest u in de brief.

Mocht u per 15 augustus onverhoopt nog geen uitnodiging hebben ontvangen en denkt u daarvoor wel in aanmerking te komen, neem dan even contact op met Jos van den Bersselaar of Joop Wesseling.

Contact tijdens de vakantieperiode.

Zoals reeds gemeld gaat de redactie van OLAT Nieuws en uw bestuur even ontspannen. Dat wil niet zeggen dat wij in de zomervakantie niet bereikbaar zouden zijn. De vertrouwde contactadressen vindt u voorin het clubblad, of op de OLAT-website onder 'contact'. Ook voor eventueel actueel nieuws kunt u altijd terecht op onze website.

Wij wensen u een prettige vakantie!

-Het bestuur-

De natuur op zijn mooist, goed wandelweer en alweer en record aantal deelnemers

Succesvolle zesde OLAT Avondvierdaagse

Vier prachtige zomeravonden. Een record aantal van 2883 deelnemers. De zesde Olat avondvierdaagse in Sint-Oedenrode was opnieuw enorm succesvol.

Van 1 t/m 4 juni konden wandelaars kiezen uit 5,10 en 15 km. Voor kinderen op de 5 km was de puzzeltocht een welkome aanvulling op het wandelen. Zo hier en daar zorgde het opsporen van het gevraagde voor de nodige hilariteit. Op een eigen parkoers tussen de 5 en 7 km konden ook onze rolstoelers en scootmobielers genieten van de prachtige natuur die Sint-Oedenrode ons te bieden heeft.

Prachtige kleuren

Op 1 juni starten we vanuit Het Riethof in Boskant. Na het openingswoord van commissievoorzitter Marinus van Roosmalen, gevolgd door nog wat huishoudelijke mededelingen, beginnen we vanaf 18.00 uur te lopen.

Twee verharde wegen verder en je zit al meteen in de natuur, die nu op zijn mooist is. Alles is nog frisgroen en de bloemen tonen op dit moment hun prachtigste kleuren. Via de Kremsele wandelen we richting Liempde, om vervolgens door het natuurgebied De Scheeken van oudsher het gebied van de klompenindustrie weer richting Het Riethof te wandelen.

Bloeiende waterlelies

De Beckart in Nijnsel is de startlocatie op 2 juni. Om naar mijn mening het mooiste plekje van Sint-Oedenrode te zien moeten de eerste kilometers worden afgelegd via de bebouwde kom van Nijnsel. Dan de Villenbraken in en via de Sint-Oedenrodenseweg richting Son naar Wolfswinkel. Daar kom je op een prachtige route langs de Dommel en

wil je bijna niet verder lopen. Je wilt gaan zitten en alleen nog maar genieten van al het moois. Je beseft dan dat je toch wel heel veel geluk hebt, om te wonen in deze mooie omgeving. Al dat moois ligt immers om de hoek, vlakbij huis.

Maar je moet verder, want er komt nog veel meer. Na het oversteken van de Vresselseweg komt dan het prachtige

Vressels bos en vervolgens de Hazenputten: vennen met prachtig wit bloeiende waterlelies. En als je dan denkt alles te hebben gehad, dan mag je nog even een kijkje nemen aan de overkant van de Lieshoutseweg. De Moerkuilen ook weer zo'n prachtig stukje natuur, maar toch ook weer anders dan de Hazenputten. Vervolgens via de Dommelbeemden (na eerst een kaars ontstoken te hebben bij het kapelletje als dank voor deze mooie tocht) via een weiland vol met nieuwsgierige koeien terug naar De Beckart.

Op het terras met accordeonmuziek even lekker nagenieten onder het genot van een kopje koffie.

Duizenden muggen

Op 3 juni doen we de geboorteplaats van onze vereniging aan: Olland. Op deze avond hebben we een record aantal deelnemers, 762 wel te verstaan. In de nabije omgeving van café 'n Toel is geen parkeerplaats meer te vinden.

De wandelaars zouden in eerste instantie via het Sint Janspontje richting Liempde gaan. Helaas was dit pontje een paar weken eerder door toedoen van vandalen zo beschadigd, dat het (opnieuw) tijdelijk uit de vaart moest worden genomen. De route is daarom iets aangepast. Via een kleine omweg over de Kasterenseweg kunnen we de geplande route weer oppikken.

Na de verzorging gaan de 15 km-lopers richting de Geelders. Een prachtig natuurgebied, maar zoem, zoem, zoem, enz. Een overval van honderden, nee duizenden muggen. En nee: geen kleintjes, maar van die krenge die je half opvrt.

Ik heb het sterke vermoeden dat menig wandelaar hier met het hoogste tempo dat hij of zij in zich had, doorheen is gelopen. Omdat ik hier al meer gelopen heb, weet ik dat het gebied hartstikke mooi is, maar deze keer kan ik er weinig van genieten. Des te meer respect heb ik voor de verzorgingspost die ons net buiten dit natuurgebied van koffie of wat fris voorziet. Gekleed als poolreizigers zijn beide dames op hun post gebleven, en dat onder deze omstandigheden. Chapeau!!! Zzzz oen voor jullie. Via het Duits lijntje en wat mooie wegen en paden in het buitengebied lopen

we terug naar D n Toel. Na afloop is er op het grote terras live muziek door de Oollandse Dorpskapel. Hier hebben we, zonder gezoem, nog heerlijk kunnen nagenieten.

Vogelbos

Op de slotavond, vrijdag 4 juni, starten we zoals vanouds vanuit Caf Oud Rooy en Den Dommel op de Markt in Sint-Oedenrode. Vanaf de start gaat het richting De Kienehoef, een prachtig park waar het goed wandelen is. Schitterende oude eiken en beuken, mooie vijvers en bloeiende rododendrons. Dit alles is een lust voor het oog.

Vervolgens via het buitengebied tussen de aspergevelden richting Kasteeltuin. Ook hier weer oude eiken en beuken en dit alles bijna in het centrum van de gemeente. De natuur toont zich nu wel op haar mooist. Vervolgens de weg over en naar de Diependael. Als je hier wandelt, hoor je tientallen verschillende vogels fluiten. Ik noem het ook wel het vogelbos. Dit is echt genieten, van flora en fauna. Hier word je vanzelf stil. Luster en geniet!!

Vervolgens nog even richting Nijnsel en dan terug naar het centrum van Sint-Oedenrode. Hier ontvangt elke deelnemer een bloemetje en zijn of haar welverdiende onderscheiding.

-H. Verschueren, alias 'De Wandelaar'-

BEDANKT NAMENS ALLE WANDELAARS

Ook bij dit evenement wordt elk jaar achter de schermen heel veel werk verzet om er samen een succes van te maken. 'De Wandelaar' zet ze allemaal graag even in het zonnetje:

- De **OLAT-commissie Avondvierdaagse** Sint-Oedenrode, bestaande uit: Marinus van Roosmalen (voorzitter), Betsie van Mil (secretaris), Johan van Bakel (penningmeester), Annie van Langen (contact scholen), Theo van de Ven (parkoersen), Nelly van Roosmalen (2e secretaris) en Betty van Genugten (verzorging).
- De **sponsors**, met name EM-TÉ en Albert Heijn en hun personeel, die om beurten elke avond een verzorgingspost bemanden en zorgden dat het de deelnemers aan niets ontbrak.
- De **overige vrijwilligers**: op de verzorgingsposten, bij de inschrijving en afmelding, de pijlers en ontpijlers, de verkeersregelaars en de mensen van de bloemen.
- De **EHBO** Sint-Oedenrode, de **Rooise scholen** en de **gemeente** Sint-Oedenrode.

Bedankt allemaal, voor vier mooie wandelingen!

Hoe een vierdaagse een ééndaagse werd...

De eerste avond. Wat een enorme drukte op de Riethof in Boskant! Er hangt een enorme verwachtingsvolle sfeer, moeders met heel veel kinderen die een oorverdovend volume produceren, zodat de toespraak van Marinus van Roosmalen bijna niet te horen is. Het zindert van jewelste, de eerste avond van de vierdaagse, zouden we het wel halen?

Dan horen we Marinus aankondigen dat hij deze vierdaagse voor geopend verklaart. Prompt wil iedereen tegelijk aan de wandel, wat een enorme congestie veroorzaakt bij de uitgang. De kleintjes dartelen vooruit, lopen de eerste kilometers wel drie keer. De 10 en 15 kilometer-lopers doen het wat kalmer aan. Maar wetend dat ze zo'n beetje voor donker terug moeten zijn, moeten ze er wel flink de pas in gaan zetten. Allen op naar een heerlijke douche, een parelend pilsje, dé welverdiende beloning na een avond hard werken. Het weer werkt mee, het is weliswaar een beetje sombere dag, maar gelukkig geen regen. Onderweg worden we verwend door sponsor EMTÉ met heerlijk fruit en andere lekkere dingen speciaal op het wandelen toegespitst. Daar is kennelijk over nagedacht.

Op een verre rustplaats werden de 15 km-lopers werden verwend door de eigen – vanouds bekend staande – lieve dames van de OLAT-verzorging. Koffie, koek en Zonnebloem-loten, het eerste gratis, het tweede voor een klein bedrag. Al met al

een geslaagde eerste avond, zoals we van OLAT al jaren gewend zijn.

De tweede avond. Vol goede moed was uw OLAT-verslaggever onderweg naar de Beckart toen hij door een zeer onattente dame per auto van zijn fiets gereden werd! Gevolg? De avond doorgebracht in het Cathrien in Eindhoven. In plaats van heerlijk de 15 te lopen. Daar werd geconstateerd dat ik onder meer twee lelijk gebroken vingers had opgedaan tijdens de crash. De volgende dag: niks lopen, maar een operatie onder complete anesthesie om de breuken correct te kunnen repareren en de vingers weer op hun juiste plaats te zetten. Zo, dat was dat, verdere verslagen van deze Rooise Avondvierdaagse kan ik helaas niet verzorgen! Voor dit malheur staat zes weken in het gips.

De gebroken vingers zijn van de linkerhand en gelukkig ben ik door Onze Lieve Heer rechts aangelegd. De kneuzingen zijn het ergst, vooral in de linkerheup waarmee ik de klap kennelijk heb opgevangen. Maar met de begeleiding van huisarts en ziekenhuis hoop en verwacht ik nog nét op tijd te zijn gerecupereerd voor de Vierdaagse van Nijmegen (mijn zesde).

Tot ziens dus en... lang leve OLAT!

-Leo Hoogeveen-

IN ROOISE SFEREN

Hier een kleine greep uit de grote hoeveelheid foto's van de Rooise Avondvierdaagse. Op ww.olat.nl staan er nog veel meer.

Tweedaagse wandelreis van WoD naar Zeeland snel volgeboekt

Het bij OLAT welbekende echtpaar Kees & Truus van Vessem had het plan opgevat om voor de liefhebbers van de WoD-groep een tweedaagse tocht door Zeeland te organiseren.

De wandelingen zouden bestaan uit routes door bos, landschap, duin en strand. Er was een beperkte aanmeldingen mogelijk, in verband met de overnachting, maar de animo was groot, dus de inschrijving was snel volgeboekt.

Woensdag 5 mei werden de deelnemers verwacht in het kasteel Westhove in Oostkapelle. Hier is een Stayokay gevestigd en dat was meteen ons nachtverblijf.

Na de koffie gingen we op stap onder de leiding van Kees en Truus. We genoten van het natuurgebied de Mantelinge en via landelijke weggetjes kwamen we in Oostkapelle aan. Verder ging de tocht via het Oranjebos (tijd om de boterhammetjes te eten) naar onze eerste pleisterplaats. Een fijne strandwandeling (met de wind in de rug) bracht ons naar Domburg. Via een mooi pad door een geweldig loofbomenbos kwamen we terug in ons kasteel Westhove.

Na het avondmaal en een gezellige spelletjesavond vonden we onze rust in de wat wankelende stapelbedjes van de Stayokay.

De volgende dag begon natuurlijk met een uitgebreid ontbijt en daarna moesten we zelf ons lunchpakket samenstellen. Alle lof voor de catering van Stayokay. Prima verzorgd!

Daarna vertrok de karavaan richting Burgh Haamstede, waar de tweede dagtocht gepland was. We begonnen er met koffie bij bakkerij Sonnemans. Velen hadden spijt dat ze zo'n uitgebreid ontbijt genuttigd hadden, want de lekkernijen van bakker Sonnemans waren zeer verleidelijk.

Maar toch, rond 11 uur vertrokken we voor een zware wandeltocht door bos, duin en strand van het eiland Schouwen. Een prachtige wandeling door het gebied van de 'Westerenban van Schouwen', zeer afwisselend van landschap. Omdat een vogelreservaat afgesloten was, moesten we nog een stuk extra langs het strand, met een stevige noordenwind op kop. Het zand schuurde langs onze benen!

Na een pauze bij een strandtent keerden we terug langs het strand, heerlijk met de wind in de rug. En via een prachtig stuk natuur gingen we richting Burgh, alwaar we ter afsluiting een heerlijke pannenkoek zouden eten in het restaurant de Graanhalm.

Anneke Brouwers had intussen het initiatief genomen om namens de groep een flesje wijn aan Truus & Kees aan te bieden, om zo onze dank te tonen voor de voortreffelijke organisatie en voorbereiding van deze twee prachtige wandelingen. Na een dankwoord van Mieke van Boxtel konden we allen zeer tevreden naar huis rijden.

-Piet van der Zande-

LPS - CLUBKAMPIOENSCHAP

Tussenstand per 21 juni 2010

1	Martien v Achterberg	8370	16	34	7	Rinda Scheltens	1980	5	51	8	Anja van Kempen	1100	3
	Wim van Cappelle	8370	16	35		Boetje Huliselan	1930	3	52	9	Mariette de Zeeuw	1080	3
3	Jan Dinnissen	7520	16	36		Dirk Donders	1879	5	53		Dennis van Reeden	1025	2
4	1 Hanny Klumpkens	7055	16	37		Rolf Craanen	1825	5			Bert Timmermans	1025	2
5	Hans Pranger	6710	15	38		Klaas Bakker	1815	4	55		Rik Weverbergh	995	2
6	Ernst Westerhoff	6250	13	39		Gerard Meeuws	1800	5	56		Gerrit van Haandel	960	2
7	Marcelino Sobczak	5755	6	40		Rino Hamelink	1730	4	57		Wim van Gemert	940	2
8	Mart Douven	5155	13	41		Rob van Stuivenberg	1725	4			Ad Verbakel	940	2
9	Gerrit Arfman	4665	11	42		Servee Derks	1640	2	59		Paul Koks	920	3
10	Eric-jan van Oorschot	4470	9	43		Hans van Heeswijk	1595	4	60		Erik Dikken	855	2
11	Wilko v Nieuwenhuyzen	4225	9	44		Bernard Oude Nijhuis	1470	4		10	Isis la Croix	855	2
12	Hugo Prinsen	4170	10	45		Cees Gutteling	1440	4	62	11	Marie-Paule Vandenabeele	820	1
13	Ton de Jong	3800	9	46		Theo Klanke	1430	3	63		Sjef Koolen	810	2
14	Pieter Boots	3450	9	47		Co Tops	1380	3	64		Peter Rijkers	800	2
15	Ton Seetsen	3355	9						65		Michel van Krimpen	760	2
16	2 Coby Visser	3120	9						66		Marco v Heel	750	1
17	3 Anita Pepers	3110	9						67		Bart Lutke Schipholt	735	1
	Roel van der Wijst	3110	9						68		Evert v Ampting	720	2
19	Joop Smies	3035	9						70	12	Lies Wesseling	710	2
20	Henk Vink	3010	9							12	Jet vd Berselaar	710	2
21	Koos van der Maden	2980	8						72	14	Mariet Douven	660	2
22	Frank Marchand	2905	7						73	15	Henny van de Haring	650	2
23	4 Riet Emans	2790	6							15	Ineke Pijnenburg	650	2
24	Peter van den Brink	2785	7						75	17	Ria Bens	600	2
25	Nico van Hassel	2730	7						76		Claude Herman	580	1
26	Rini Welten	2520	7							18	Jeannette v Boerdonk	580	1
27	Cor vd Heijden	2500	5								Kees Punselie	580	1
28	5 Nicole Nacken	2450	6						79		Adrie Toonen	550	2
29	Jan Asselberghs	2440	4						80	19	Jo van Heugten	410	1
30	Frits Mennen	2375	5						81		Ted Liebrechts	385	1
									82		Adri vd Graaff	360	1
											Richard Klein Bennink	360	1
											Hans van Ginkel	360	1
											Theo Tromp	360	1
											Wim vd Wittenboer	360	1
											Jan van Boerdonk	360	1
											Arie Evegroen	360	1
										20	Caroline Dinnissen-Vernie	360	1
											Peter vd Ven	360	1
											Louis Vernie	360	1
											Hans van Grol	360	1
									93		Theo Martens	350	1
											Paul Canters	350	1
											Paul Rohner	350	1
									21		Jeanne v Roosmalen	350	1
											Ton van Dijk	350	1
									21		Rian Lacet	350	1
									21		Ans vd Oetelaar	350	1
											Ger Naber	350	1
									21		Maria vd Berg	350	1
									102	25	Carry Ombelet	345	4
									103		Ben Duin	340	1
									104		Onne vd Kraan	225	1
									105		Antoon Asveld	100	1
									106	26	Mirjam Kies	65	1

Mart Douven en Jan Dinnissen in Schiedam

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP

Datum	Startplaats	Soort/Org.	Afstanden	Beloning / Bonus
06/07 aug	Geldrop	OLAT Kempenlandtocht	110 km	460/250
			80 km	360/250
06/07 aug	Santpoort	Rondje Zandhaas	100 & 110 km	450/460
07 aug	Texel	Rondje om Texel (<i>laatste!</i>)	60 km	250
20/21 aug	Ooltgensplaat	Omloop Goeree	110 km	460
21 aug	Leerdam	Palmentocht	60 km	250
21/22 aug	Melderslo	Kennedymars	80 km	360/schema 13 u
27 aug	Wouterswoude	Kennedymars Fryslân	80 km	360/schema 13 u
4/5 sep	Vijfhuizen	Kennedymars	80 km	360
4/5 sep	Amsterdam	A'dam-Tilburg	125 km	510
4/5 sep	Vleuten	Vleuten-Tilburg	80 km	360
10/11 sep	Zeewolde	Z tot Z-tocht	110 km	460/schema 19 u
11/12 sep	Waalwijk	80 vd Langstraat	80 km	360/schema 13 u
17/18 sep	Haaksbergen	Int. Twentse Kennedymars	80 km	360
18/19 sep	Nijmegen	Nijmegen-Amsterdam	160 km	630
18/19 sep	Bergeijk	Kennedymars	80 km	360
24/25 sep	Leerdam	Glasstadmars	80 km	360

LET OP: Deelnemers aan onze clubcompetitie melden zich –bij voorkeur binnen 2 dagen na de tocht – bij **Ad van Asten**: tel. 0499-473767 of per mail: a.asten1@chello.nl

WANDELWEEKEND SCHIEDAM: PUNTENTELLING RWV IETS ANDERS DAN BIJ OLAT

Tijdens het Pinksterweekend organiseerde RWV het Internationale wandelevenement in Schiedam. Hoewel dit eenzelfde basis kent als ons tweejaarlijkse wandelweekend in Weert, zijn er toch kleine verschillen in de interpretatie. Dat leverde bij de toekenning van de punten voor ons clubkampioenschap ook weer enige wrevel op. Het zij zo.

100 KM. Bij de 100 km haakte Boetje na 45.040 meter af. Zijn doel was om Honderdman te worden, maar na 5 uur wandelen bleek een tijd van 11 uur en 30 minuten onhaalbaar. Hoewel Boetje geruime tijd goed op schema lag, kreeg hij gaandeweg steeds meer last van zijn schoudergewricht. Omdat zijn vakantie in Portugal lonkte, besloot hij voor het zekere. Dave Bindervoet, de andere deelnemer op de 100 km, haalde de finish in 13:58:15.

50 KM. Op de 50 km kwamen 5 deelnemers aan de start. De beste tijd werd gescoord door Caroline Mestdagh (RWV) met 6:26:20 op de klok.

100 EM/24 UUR. De 100 Engelse Mijl en de 24 uur liggen in elkaars verlengde: je wandelt zolang en zover als je kunt. Bij RWV kent de 24 uur echter een ander uitgangspunt dan bij OLAT. Er wordt hier onderscheid gemaakt in wedstrijd en prestatie, en om een plaatsing te krijgen aan de finish wordt uitgegaan van het 'prestigestempel' voor de Long Distance Walker. OLAT hanteert als criterium nog steeds de oorspronkelijke afstand van 144 km,

Schiedam, Int. Wandelweekend RWV, 22 & 23 mei 2010

50 EM Prestatie

1	Antoine Hunting	KNBLO	80.463	10.14.06
2	Luc Soetewey	Stroboeren	80.463	10.21.24
3	Bert Pakvis	Haaglanden	80.463	10.32.40
7	Wilko v Nieuwenhuyzen	OLAT	80.463	11.13.21
11	Klaas Bakker	OLAT	80.463	11.25.47
14	Jan Dinnissen	OLAT	80.463	11.29.38
17	Mart Douven	OLAT	80.463	11.45.25
33	Peter Rijkers	OLAT	80.463	13.18.18
45	Mariette de Zeeuw (d)	OLAT	80.463	14.51.05

namelijk het tijdmeetpunt bij aanvang van de laatste ronde op het parkoers van 16 km destijds in Sint-Oedenrode. Wenselijk is, dat hier in de toekomst met dezelfde maten wordt gemeten.

Bart Snoeren van DAK overbrugde in 24 uur, 2 minuten en 28 seconden een afstand van 195.295 meter en won daarmee de 24-uurs wedstrijd. Daarnaast mogen Gerard Heunks en Marleen Radder (beiden RWV) trots zijn op hun score: respectievelijk 188.435 en 182.530 meter.

In de 24 uur prestatie kende de jury een klassering toe aan de volgende OLAT-leden: Wim van Cappelle, Martien van Achterberg, Ernst Westerhoff, Hanny Klumpkens, Peter van den Brink en Michel van Krimpen.

Hans Pranger en Gerrit Arfman ontdekten al vlug dat de 24 uur dit jaar geen uitdaging voor hen was.

In de 100 EM prestatieklasse noteerde Martien van Achterberg 22 uur 6 minuten en 6 seconden, goed voor een derde plaats. Wim van Cappelle, ook onder OLAT-vlag, had iets meer tijd nodig maar klokte toch 22:22:39. Hiermee kunnen we beide heren feliciteren.

De beste tijd bij de 100 EM prestatieoploppers werd neergezet door

Schiedam, Int. Wandelweekend RWV, 22 & 23 mei 2010

100 EM Prestatie

1	Eddy Goeman	Egmont	160.925	20.37.25
2	Harm Voortman	LAT	160.925	21.48.39
3	Martien v Achterberg	OLAT	160.925	22.06.06
4	Wim van Cappelle	OLAT	160.925	22.22.39

Schiedam, Int. Wandelweekend RWV, 22 & 23 mei 2010

24 UUR Prestatie

1	Wim van Cappelle	OLAT	169.765	23.54.26
2	Martien van Achterberg	OLAT	168.775	23.26.07
3	Ilona Klinkendon	RWV	162.905	24.08.41
4	Eddy Goeman	Egmont	160.925	20.37.25
5	Harm Voortman	LAT	160.925	21.48.39
15	Ernst Westerhoff	OLAT	117.750	17.33.47
16	Hanny Klumpkens	OLAT	113.825	17.37.01
17	Peter van den Brink	OLAT	109.900	17.36.07
28	Michel van Krimpen	OLAT	105.975	21.21.39

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

Datum	Plaats	Informatie
10 juli	Zundert	Baanwedstrijd 3000 m snelwandelen voor ABCD-junioren, senioren en masters, start 14:00/15:00 uur
15-24 juli	Nyíregháza (Hon)	EK snelwandelen op de baan (geen nadere inhoud bekend)
26 juli-1 aug	Barcelona (Spa)	EK snelwandelen voor senioren (idem)
7-8 aug	Colchester (GB)	Centurion-wedstrijd, start 14:00 uur in Lower Castle Park, Colchester. Organisatie London Vidarians. Info bij Chris Flint: 07788-758187, flintc@scr-ltd.co.uk , of bij Piet Jansens: piet.jansens@casema.nl Inschrijven: zie http://www.centurions1911.org.uk/colchester_100_miles.html
29 aug	Woerden	NK snelwandelen voor mannen 20 km en junioren 10 km, sportpark Cromwijck, info bij AV Clytoneus
11 sept	Dordrecht	Recordwedstrijden
12 sept	Leuven (B)	Kampioenschap van de Franstalige LBFAT
3 okt	Tilburg	NK snelwandelen 50 km voor mannen, NK 10 km snelwandelen voor vrouwen, aanvang 11:00 uur. Ook prestatietochten op de afstanden 1-3-5-10-20-30 km. Rondeparcours van 1569 m, op wielersbaan van TWC Pijnenburg, Bijsterveldenlaan. Organisatie RWV & Hart van Brabant. Informatie bij Hans vd Knaap 010-4662015 of hansvanderknaap@cs.com , of Ad Leermakers 0416-362858 of ad.leermakers@tele2.nl

Eddie Goeman (Egmont) in 20:37:25, op ruim een uur gevolgd door Harm Voortman (De LAT).

50 EM. Ook de Kennedymars-afstand kent hier een aparte wedstrijd- en prestatieklasse. De snelste tijd op de officiële afstand van 80.463 meter werd neergezet door Peter Ryan (Ilford AC) in 8:53:00, op een klein uurtje gevolgd door twee RWV'ers: Ton van Andel in 9:49:50 en Frans Leijtens in 9:59:11.

Marcelino Sobczak werkte hier 21.558 meter weg in 2:02:10.

De prestatiewandelaars deden het duidelijk rustiger aan, alhoewel hier toch ook nog tijden werden genoteerd om je petje voor af te nemen. Van Wilko van Nieuwenhuizen mag je het verwachten dat hij 11:13:21 laat noteren, maar dat Klaas Bakker als zeventig-plusser nog ruim binnen de Kennedyvrienden-limiet weet te blijven is een prestatie op zich: 11:25:47.

Ook Jan Dinnissen (11:29:38) is niet te stuiten en Mart Douven (11:45:25) krijgt er evenmin genoeg van. Koos van der Maden ziet de magische tijdslimiet van 12 uur op de 50 EM steeds dichterbij komen: hij boekte hier 12:43:33. Ook Peter Rijkers heeft de draad weer opgepakt en klokte nu 13:18:19. Als laatste van OLAT kwam Mariette de Zeeuw over de meet met de mooie tijd van 14:51:05.

Uit de reacties begreep ik dat het vooral ook een gezellig toernooi is geweest, met een goede organisatie en verzorging, en daar mogen wij onze collega's uit Rotterdam toch best mee complimenteren.

NIEUWE ERETITELS: DE OOGST VAN 2010, SCHIEDAM

Continental Centurion

Guido Vermeir	Vita	CC 380	19:46:09
Eddy Goemans	Egmont	CC 381	20:37:25
Dirk Jan Nieuwenhuijzen	DAK	CC 382	21:16:40
Martien van Achterberg	OLAT	CC 381	22:06:05
Ronald Cuijlits	RWV	CC 384	22:35:47
Martijn v d Boogaard	RWV	CC 385	22:49:22
Marc Libion	Car Andenne	CC 386	23:22:37
Piet Rosenhart	RWV	CC 387	23:50:56

Kennedy Vriend

Peter Ryan	Ilford AC	KV 341	08:53:00
Ton van Andel	RWV	KV 342	09:49:50
Antoine Hunting	KNBLO	KV 343	10:14:06
Luc Soetewey	Stroboeren	KV 344	10:21:24
Jenny Bergs	RWV	KV 345	10:25:58
Jantinus Meints	-	KV 346	10:42:41
Marth Pemen	NoorderK	KV 347	10:53:24
Ronald van Meensel	RWV	KV 348	10:54:29
Wilko v Nieuwenhuijzen	OLAT	KV 349	11:13:21
Ad Stevens	-	KV 350	11:17:32
Hein Sanders	RWV	KV 351	11:17:32
Marti Krielaart	WZW	KV 359	11:18:41
Cor Jan Klopper	Haaglanden	KV 352	11:25:45
Appie Bos	FLAL	KV 353	11:27:38
Jannie Bos	FLAL	KV 354	11:27:38
Aaf Peters-de Rijk	De LAT	KV 355	11:34:43
Gertjan Vivié	-	KV 356	11:45:25
Hans Raaijmakers	NWB	KV 357	11:49:43
Marten Suidman	GKD	KV 358	11:53:10

NK SNELWANDELEN IN OOSTERHOUT: 1x GOUD, 2x ZILVER en 1x BRONS

Op de atletiekbaan van Scorpio in Oosterhout werd op 13 juni het NK voor veteranen afgewerkt. Bij de mannen 40+ legden de snelwandelaars 5000 meter af, bij de vrouwen 35+ was de afstand 3000 meter.

Bij de mannen 40+ behaalde Marcelino Sobczak goud met een grote voorsprong op zijn achtervolgers Bart Snoeren en Jan Netten (beiden DAK). In de leeftijdscategorie 45+ mocht Paul Koks het brons mee naar huis nemen. Bij de mannen 55+ veroverde Boetje Huliselan het zilver en dat was ook de kleur van de medaille die Klaas Bakker kreeg bij de mannen 70+ Allen gefeliciteerd!

Volgens Boetje was het mooi wandelweer, al liet de zon zich niet zien. De entourage was volgens hem ook geweldig. Het NK snelwandelen was onderdeel van een totaal-evenement in de atletiek, zodat er voor het snelwandelen nu automatisch meer publieke belangstelling was dan bij gewone wedstrijden.

„Het wandelen ging me gemakkelijk af en aanvankelijk ging ik zelfs erg snel”, vertelt Boetje. „Toen ik door kreeg dat het niet direct om de snelheid ging maar om de plaatsing, deed ik het rustiger aan. Aan de finish lag ik nog een ronde voor op Fred.”

Klaas Bakker was blij met de goede opkomst voor dit NK. „Ik had niet veel snelwandetraining gedaan, omdat ik de laatste tijd meer lange afstanden heb gelopen, zoals de 80 km in Schiedam. Daarom had ik al in mijn achterhoofd dat ik hier niet snel genoeg zou zijn voor goud en heb ik doelbewust gewandeld op zilver.”

Carry Ombelet greep bij de vrouwen net naast een podiumplek, maar noteerde wel een mooie tijd: 22:03:39. Het goud ging hier naar Marleen Radder(18:01:34), het zilver naar Remke Rutgers (21:08:24) en het brons naar Coby Bunschoten (21:16:840).

Oosterhout: NK 5000 m snelwandelen mannen, 13 juni 2010

Mannen 40+

1	Marcelino Sobczak	Unitas / OLAT	24:35:80
2	Bart Snoeren	DAK	28:13:79
3	Jan Netten	DAK	29:40:78

Mannen 45+

1	Victor Mennen	Unitas	26:16:10
2	Hans van Ginneken	Parthenon	30:19:74
3	Paul Koks	Haag Atletiek / OLAT	35:52:07

Mannen 55+

1	Theo Koenis	De LAT	26:45:87
2	Boetje Huliselan	OLAT	28:27:40
3	Fred Röhner	Unitas	31:09:30
4	Harry Bijnen	DAK	32:38:92

Mannen 70+

1	Willem van der Bijl	RWV	31:37:54
2	Klaas Bakker	OLAT	32:58:84
3	Bauke te Nijenhuis	RWV	33:26:87

VEEL OLAT-LEDEN OP EERSTE KENNEDYMARS IN OOSTERHOUT

Op het vlak van de lange afstanden was er de afgelopen tijd keuze genoeg, bovendien in alle uithoeken van het land.

De eerste Kennedymars van **Oosterhout** trok veel deelnemers. Ook onze club was daar goed vertegenwoordigd. Maar liefst 26 leden kon ik de dag daarna puntjes toekennen voor ons clubkampioenschap. Of de animo volgend jaar weer zo groot zal zijn, is nog maar de vraag. Alhoewel wij zo'n eerste tocht altijd het voordeel van de twijfel moeten geven, moeten wij toch in gedachten houden dat het gewin hier duidelijk voorrang kreeg op de service aan de wandelaar.

Utrecht-Apeldoorn is een lijntocht van 75 km met culinaire verrassingen aan de finish. Een tocht voor liefhebbers, met 2 dames en 2 heren van OLAT aan de start.

Barendrecht had 60 km op het programma. Van OLAT gingen 2 deelnemers die kant op. Alle lof voor de verzorging en organisatie.

Steenwijk ligt wel een eind uit de buurt, maar de Kennedymars aldaar trok toch nog 6 OLAT-deelnemers.

De Koninklijke Marine kreeg weinig toelooop op de reprise van haar 80 km vanuit **Den Helder**. De 4 deelnemers namens OLAT konden dat ook niet goedmaken.

De lijntocht **Bergen op Zoom-Vlissingen** bestaat al lang en geniet ook wel belangstelling sinds er een extraatje van 5 km aan toegevoegd is om de status van Kennedymars te verkrijgen. Hier moet de wandelaar wel rekening houden met een eigen pakje boterhammen en een kruikje extra drinken.

Er waren 7 OLAT-leden op de Kennedymars-afstand en voor 10 puntjes minder gingen Ton Seetsen en Dirk Donders over de finish.

En dan was er nog de Jubileumtocht van CWSV Prinses Marijke uit **Geldermalsen**. Hier alleen maar lof voor de organisatie en geweldige verzorging onderweg. Er kon een keuze worden gemaakt uit twee afstanden: 110 km en 80 km. Van OLAT waagden 8 deelnemers zich op de langste afstand en nog eens 16 clubgenoten kozen voor de 80 km.

De Nacht van **Gulpen** over 70 km trekt zo zijn eigen liefhebbers. Van OLAT hadden 6 wandelaars wel zin in een extra bonus met een mooie tocht en dito autoriteit.

Aaneenschakeling van mooie plekjes

Vlak voor het aanbreken van de zomervakantie is daar eerst nog de OLAT Kempenlandtocht – de twaalfde alweer. Er is keuze tussen 110 of 80 km, en die vallen weer uiteen in een nachttocht van resp. 75 en 55 km, gevolgd door een dagtocht over 35 of 25 km. Het dagtraject is onderdeel van de Kempische Wandeldagen en gaat voornamelijk over onverharde paden. Start en inschrijving van de Kempenlandtocht zijn als vanouds op het terrein van de Kynologenclub, naast sporthal De Kievit in Geldrop.

Op vrijdagavond 6 augustus om precies 20:00 uur wordt het startschot gegeven voor de 110 km; de Kennedymars-afstand vertrekt om 23:00 uur. Hun routes vallen gedeeltelijk samen, maar alleen de langste afstand voert door de Groote Heide en het Leenderbos met de Malpievennen. Op de 80 km blijft echter ook genoeg natuurschoon over om van te genieten. Beide afstanden puilen uit van de mooie plekjes.

NACHTTRAJECT

Na de nodige omzwervingen belanden alle deelnemers 's avonds laat op de eerste grote rust in Zomerhof, nabij de Achelse Kluis. Daar kunnen zij beschikken over hun bagage. Vanaf middernacht mogen de eersten hier weer vertrekken, terwijl de langzamere lopers nog wat langer rust gegund is. Om 00:40 uur moet iedereen weer op pad zijn. Alle wandelaars begeven zich in de richting van Westerhoven, Bergeijk en Riethoven. Daar staat in de Dorpsstraat de soep al klaar in de tweede binnenrust, café De Sleutel. Ook de bagage is hier weer beschikbaar.

Vanuit De Sleutel mag na half vier vertrokken worden voor de volgende etappes, richting Loon, Waalre en Eindhoven. Het is dan intussen al licht geworden – en hopelijk wordt het een mooie zomerdag. Via een mooi stukje natuur bij Riel keren de wandelaars terug naar Geldrop. Vanaf half zeven zullen de snelste deelnemers komen binnendruppelen in de kantine van de Kynologenclub. De nachtroute zit erop!

Degenen die 110 km doen hebben nu 73,9 km achter de rug en degenen op de Kennedy-afstand 55,1 km. In de kantine krijgen de wandelaars een pastamaaltijd aangeboden. De bagage zal naderhand gestald worden in sporthal De Kievit. Op het dagparcours van de KWD moet iedereen dus zelf meenemen wat hij denkt nodig te hebben onderweg. Deelnemers aan de Kempenlandtocht maken gebruik van aparte consumptiebonnen voor de wagenrusten onderweg.

NIEUWE BESTEMMING OVERDAG

Bij de KWD rouleren sinds vorig jaar de plaatsen van doorkomst. Dit jaar is de vrijdag gereserveerd voor een bezoek aan Heeze-Leende, de zaterdag voor Mierlo en de zondag voor Nuenen. Voor de Kempenlandtocht is Mierlo een nieuwe bestemming.

Vanaf 07:00 uur mag worden gestart op het dagparkoers van de KWD. Om uiterlijk 10:29 uur mag de laatste deelnemer op de 35 km vertrekken; voor de 25 km is dat uiterlijk 11:29 uur. Eerst wordt koers gezet naar het Eindhovens kanaal en de Luchense heide. Na een rondje Broekstraat wordt het peloton door de bekende nieuwbouwwijk Brandevoort geleid, waarna het kanaal wordt overgestoken om in Mierlo te geraken. Daar staan de deuren van 't Tapperijke open voor de wandelaars; consumpties zijn hier voor eigen rekening.

Via de Slanghorst en 't Voortje gaat de 35 km op weg naar natuurgebied de Blauwe Kei aan de overzijde van de A67, terwijl de 25 km koers zet naar de Timpert. Op Moorsel wacht de reguliere verzorgingspost. Maar omdat het volgende traject over de Lieropse heide iets te lang is voor onze doelgroep, zijn er speciaal voor de lange-afstandslopers twee extra postjes opgenomen.

Bij het viaduct over de A67 komen alle afstanden weer samen en wordt begonnen aan de laatste loodjes richting sporthal De Kievit in Geldrop. De deelnemers aan de Kempenlandtocht hebben op zaterdagavond 7 augustus tot 19:00 uur de tijd om te finishen. Alle deelnemers krijgen als herinnering aan deze wandeltocht een diploma.

De inschrijving staat open tot een half uur voor aanvang van de tocht. Na 15 juli moet u wel rekening houden met een toeslag van €6,00. Pierre Emans zorgt als nieuwe marsleider dat onderweg alles tot in de puntjes is geregeld. Een geroutineerd verzorgings-team zal de wandelaars tijdens de nachttocht met drie wagenposten ondersteunen.

De lange aanloop naar een bronzen plak

Na het succesvol volbrengen van trainingsdoel 1 van 2010 kan het vizier naar trainingsdoel 2: het NK Masters 5000 meter snelwandelen M45. Alertheid is daarbij wel geboden, want begin maart stond er voor zondag 13 juni nog een centrale snelwandeltraining annex -clinic op mijn planning. Doch diezelfde maand kom ik bij het lezen van de Wandelsportbode van RWV tot de conclusie dat die dag het NK Masters zal zijn, dat evenals vorig jaar in Oosterhout georganiseerd zal worden.

Met zulke evenementen is het niet alleen een kwestie van kunnen werken naar een mooi trainingsdoel; er moeten gewoon zo veel mogelijk deelnemers komen opdagen als er maar beschikbaar zijn. Immers: met zijn allen maak je er een volle piste van en dat inspireert tot grote persoonlijke prestaties. In 2009 lukte het niet om naar Oosterhout af te reizen; nu wel.

Inspirerende parcoursen

In de loop van maart volgen er nog enkele uitstekende testwedstrijden in de voorbereiding naar het NK Masters: precies een maand tevoren is de eerste wedstrijd van het snelwandeldrieluik in Gouda en op 30 mei vindt de Drieplassenloop van de Zoetermeer Road Runners Club plaats. Die wordt gecombineerd met het schaken onder de titel chessrun.

De trainingen vanuit huis verlopen vlotjes en gaan over steeds opnieuw inspirerende parcoursen. Daarbij ontstaat tevens een bewustwording van het verband tussen de gevoelstemperatuur en waar de wind vandaan komt.

Bovendien mogen er fascinerende verschijnselen waargenomen worden. Zoals die dinsdag dat ik thuis vertrek met strakblauwe lucht, om een ontspannen strandwandeling te maken. Het strand betreed ik nabij het havenhoofd. In de verte is het Kurhaus duidelijk zichtbaar, terwijl er vanuit zee schapenwolkjes van zo'n kubieke meter doorsnede over het strand binnen komen rollen. Nog niet helemaal doordrongen van het feit dat ik middenin het ontstaan van mist ben, zet ik de strandwandeling voort, om ter hoogte van de Scheveningse Pier te constateren dat vanuit die positie er helemaal niets van het Kurhaus waar te nemen was.

Terug thuis was er gewoon weer een strakke blauwe lucht te zien. Buitengewoon fascinerend. In Schotland had ik al eens op de black cuillins van Isle of Skye ondervonden hoe er vanuit het

niets in tien minuten zeer dichte mist kan ontstaan. Zoals dat die dinsdag in Scheveningen gebeurde was voor mij volledig nieuw.

Buiten de mistverschijnselen zijn er het strand, de boulevard en de bunkerwerkzaamheden aldaar die je kwalificeren tot een bevoorrecht mens, vanwege de mogelijkheid simpel vanuit huis met grote regelmaat de ontwikkelingen te blijven volgen. Waar anderen ook weer van profiteren, want geregeld kan ik mensen (toeristen?) van zeer bruikbare informatie voorzien wanneer ik relevante vragen voorgeschooteld krijg.

Clinic en duurtraining

In de loop van april staat er op mijn programma nog een nuttige voorbereiding. Op 1 mei is de centrale training & clinic bij VAV in Veenendaal. 's Morgens wordt op de baan de clinic gehouden en tevens een sprintdriekamp, waar ik als snelwandeljurylid bij betrokken ben. Tijdens die driekamp wordt er gesnelwandeld over 1 mijl, 1000 meter en 1500 meter. Met het streven om baan-, club- en persoonlijke records neer te zetten.

Als ik hier dan toch ben, kan ik meteen meedoen aan de duurtraining over een parcours dat is uitgezet in de omgeving van de Amerongse Berg. Tussen de sprintdriekamp en de duurtraining zorgde VAV voor een uitstekende lunch, waaraan gewerkt was terwijl wij in de stromende regen met de sprintdriekamp bezig waren.

De training rond de Amerongse Berg verliep eveneens in de stromende regen, wat ik op zijn tijd ook nu best kan waarderen. De wijze waarop de Berg beklommen werd onderstreepte de kwaliteit en effectiviteit van mijn trainingen: zonder verzuren kom ik in 'n tempo met hoge pasfrequentie boven.

De sprintdriekamp inspireert tot de uitvoering van eenzelfde programma

op de baan aan de Laan van Poot op 4 mei. Ik tref een sfeervolle baan aan vanwege een evenement van de Marechaussee en kom alleen toe aan de mijl, die in een bemoedigende 11:22 afgelegd wordt. De rest van de tijd wordt benut om de basis te leggen voor de duurtraining van 11 juli.

Met een 5.000 in 35:42,7 op de baan in Gouda wordt voor het eerst sinds 2008 weer eens onder de 36 minuten gewandeld, wat perspectief biedt om op 13 juni onder de 35 uit te komen. Een proefcontract bij een werkgever in Best zorgt er echter voor dat ik de trainingseffectiviteit hooguit kan consolideren en zeker niet zal kunnen verhogen. De 36:15 tijdens de Drieplassenloop op 30 mei is dan ook zeker een opluchting.

Ontspannen naar de finale

Zaterdag 12 juni wordt nog een rustige training ingepland, inclusief een spontaan bezoek aan het terrein van Vlaggetjesdag. Met sfeervolle straten, binnenhaven en optredende bandjes. Daardoor kan mijn blik ontspannen gericht worden op de finale van zondag, wanneer ik mijn debuut zal weten op de baan van AV Scorpio.

In Oosterhout hebben zich in totaal 35 snelwandelaars (m/v) ingeschreven. Na de finale over 400 m horden volgt de 3000 m snelwandelen voor de Masters onder de vrouwen. Daarna wordt eerst nog een andere serie 5000 m snelwandelen afgewerkt voor mijn leeftijdscategorie (M45) mag starten, samen met M40 en de grootste groep M50.

Op een baan waar minder wind staat dan ik in Den Haag gewend ben, lukt het de eerste kilometer juist binnen de 7 minuten te lopen, om uiteindelijk op een 35:52,07 uit te komen. Wat goed is voor een bronzen medaille.

Een prachtige bekroning van het trainingsprogramma, dat ik toch op eigen initiatief samenstel.

De maandag erna begon met een ochtendstrandwandeling en een rondje boulevard. Daarna volgde een inloop naar en oefeningensessie op de baan, waarbij enkele oefeningen duidelijk maakten dat ik in Oosterhout niet bepaald ondermaats gelopen had.

-Paul Koks-

Daar komt 'ons' team Hakuna Matata!

Daar komt 'ons' team Hakuna Matata. Team nummer 17, arm in arm richting de finish. Dat doet ons toch wel wat. Ze hebben het afgelopen half jaar ruim 4000 euro sponsorgeld ingezameld en ze hebben dit weekend 100 km gelopen om dat sponsorgeld te verdienen. Nu zijn ze aan de eindstreep! En met hen zullen op deze dag nog zo'n 120 andere teams finishen bij de Trailwalker om hun sponsorbedrag te verdienen.

De Trailwalker Oxfam Novib vond op 5 en 6 juni 2010 voor de tweede keer plaats in Nederland. Elk team van vier personen loopt binnen 30 uur 100 kilometer, dwars door de prachtige natuurgebieden van de Veluwe, over onverharde paden, langs zandverstuivingen, bossen en heidevelden.

Alles draait om teamwork, want de Trailwalker is een teamprestatie; een zware tocht die men samen volbrengt. Let op: de Trailwalker is geen estafette. Het team legt de route samen af. En meedoen mag pas als het 3000 euro sponsorgeld inbrengt voor onderwijsprojecten van Oxfam Novib, zoals in Uganda en Mali. Het gezamenlijke doel van deze Trailwalker is: 30.000 kinderen naar school.

Niet cadeau

Wij weten inmiddels dat de teams die 100 km echt niet cadeau krijgen. Huub en ik hebben dit jaar als wandelcoach en crew-lid deze tocht ook gelopen. De organisatie maakte voor ons, als losse wandelaars, een uitzondering.

Ik (Connie) had vorig jaar en dit jaar via internet vragen beantwoord van wandelteams die meededen aan de Trailwalker. Ook had ik kleine stukjes van de route gelopen met verschillende teams.

Huub en ik waren heel benieuwd hoe zwaar de hele tocht zou zijn en de organisatie wilde graag weten wat wij als ervaren wandelaars van de route en de organisatie vonden. Voor ons speelde bovendien mee dat, evenals vorig jaar, collega's van Huub zich als team hadden aangemeld. Deze groepjes hadden we ook adviezen en tips gegeven over een trainingsschema, training en voeding.

Hakuna Matata met supportteam

Het was dus een hele belevenis om zaterdagmorgen 5 juni op het terrein van Kasteel Hoekelom in Ede alle wandelaars van start te zien gaan. Het was mooi weer en de voorspellingen waren prachtig, maar wel behoorlijk warm overdag en behoorlijk fris in de nacht.

Veel wandeldebütanten

Een half uur na de start van de teams vertrokken wij. Net als zij hadden we de beschikking over een heel duidelijk routeboek met ingetekende kaarten en informatie. Die route was ook beschikbaar voor de GPS en die hadden we dus ook bij ons.

Al snel belandden we op een prachtig, maar smal bospad en haalden we het eerste team in. Tja, de meeste deelnemers aan de Trailwalker waren wandeldebütanten en ons tempo lag duidelijk hoger.

Maar we hadden ons voorgenomen om stukjes met teams mee te lopen, zodat we ook een indruk zouden krijgen hoe de deelnemers zich hadden voorbereid en wat zij van de tocht vonden.

We hadden geen idee hoe de wandelaars op onze aanwezigheid zouden reageren, maar de reacties waren hartverwarmend. Men bleek het op prijs te stellen dat wij als wandelcoach/crew-lid de hele tocht mee zouden lopen. En de teams die ik al had leren kennen via vragen of wandelingen, reageerden helemaal positief.

Erg uiteenlopend

Iedereen was wel verbaasd over onze grote rugzak. Wij moesten namelijk zelf extra kleding en wat extra eten meenemen. De wandelgroepjes hadden (verplicht) de steun van een supportteam van twee personen met auto. Die konden uiteraard dat soort zaken meenemen.

Al pratend kwamen we er wel achter dat de voorbereidingen danig uiteen liepen. Sommige teams hadden heel regelmatig getraind, soms ook grote afstanden, terwijl bij andere nauwelijks de afstand van het korte trainingsschema gehaald was. Binnen sommige groepjes waren de wandelprestaties erg uiteenlopend.

Enkele teams hadden ook de pech gehad, dat op het laatste moment nog een lid was uitgevallen. Een vervelend probleem, dat op verschillende manieren opgelost was.

Tien etappes

De route van de Trailwalker is onderverdeeld in 10 etappes van ±10 km, met aan het eind van iedere etappe een checkpoint. De teamleden droegen allemaal een Champion Chip en ieder

team had een tracker gekregen. Op die manier kon de organisatie met behulp van de chip steeds zien of alle deelnemers zich op een checkpoint gemeld hadden en via de tracker waar iedereen zich bevond. Veiligheid voor alles!

Checkpoint 1 (werd naderhand checkpoint 9) bevond zich naast de schaapskooi op de Ginkelsche Heide, een prachtig punt. En daar werd al duidelijk hoe verschillend de supportteams hun taak uitvoerden. Uiteraard hadden ze allemaal eten en drinken en ook wat stoelen bij zich, maar we zagen zelfs een mooie eettafel met stoelen uitgesteld.

Ons team zagen we niet en dat was jammer, want later bleek dat ze daar wel waren, en dat we onze eigen mensen daar al gepasseerd waren.

Speciaal opengesteld

Na Checkpoint 2, waar de supportteams met hun auto niet konden komen, werd de route een stuk zwaarder. De route ging het Nationaal Park De Hoge Veluwe in, waar speciaal voor de Trailwalker een aantal zandpaden was opengesteld: prachtig, maar heel zwaar.

Op Checkpoint 3 in Otterlo wachtten we op het viertal van Hakuna Matata.

ring hadden met nachttochten. Gelukkig was de route erg goed gepijld.

Hoewel alle wandelaars eigen verzorging hadden van hun supportteam, was er op de checkpoints een groot aantal vrijwilligers aanwezig om de deelnemers van dienst te zijn. Voor Huub en mij, zonder support, was dat wel heel fijn. Een aantal checkpoints werd bemand door scouting. Dat was soms heel zichtbaar door de stellages die gepionierd waren.

Op Checkpoint 7, Harskamp, werden we vergast op perfect gebakken pannenkoeken. Warme tussendoortjes waren inmiddels welkom, want het was toch wel koud geworden. De soep smaakte dan ook prima in Otterlo, nu Checkpoint 8.

Langzamerhand waren we ons eigen tempo gaan lopen, want we werden toch wel moe van al dat zand en al die bospaden. De zware tocht die wij het voorgaande weekend hadden gelopen (de Heart of Scotland 100) zat duidelijk nog in onze benen. We waren dan ook heel blij, toen de negende en langste etappe erop zat.

Na een eindeloos lijkend zandpad kwamen we op Checkpoint 9 weer bij de schaapskooi. De laatste etappe was gelukkig kort en gemakkelijk. Daar lag kasteel Hoekelom! We waren best blij dat het eind in zicht was, want dit was zeker de zwaarste tocht van 100 km die we in Nederland gelopen hadden.

Moe maar stralend

We omzeilden de officiële finish, want tenslotte waren wij geen team. Toch werden we met gejuich begroet door het enige groepje dat voor ons gefinisht was, het Albronteam. Voor ons een leuke verrassing, omdat de dame daarvan ook lid is van OLAT: Dagmar Vos (geheel rechts op foto rechtsboven). Gelukkig konden we douchen bij de finish, want we waren wel heel vies en stoffig. We deden een dutje in de auto en toen was het wachten op het team Hakuna Matata.

We zien heel wat stralende wandelaars binnenkomen. Ze moeten moe zijn, maar bij de finish zijn ze het helemaal vergeten. En dan na 26 uur en 31 minuten komen Helen, Lia, Joost en Arthur binnen en vallen, net als al die anderen in de armen van supportteam, familie, vrienden en die van ons.

Wat zijn we trots: eerst hebben ze een prachtig bedrag bijeengebracht en nu hebben ze alle vier die zware tocht geweldig uitgelopen. We zijn blij dat we deze Trailwalker hebben meegemaakt en dat we een piepklein steentje hebben bijgedragen aan dat mooie en uitstekend georganiseerde evenement.

-Connie & Huub Raijmakers-

We kregen een ijsje van het supportteam, Ruud en Jos, en zagen tot ons genoegen dat Helen, Lia, Joost en Arthur vrolijk en in goede doen arriveerden, ondanks de warmte en het mulle zand. Tot aan Jachthuis Sint Hubertus liepen we over zandduinen en zandpaden nog een behoorlijk zwaar stuk naar Buurlo. Ook daarna bleef de route over onverharde paden lopen, minder zwaar, maar in het donker behoorlijk pittig voor wandelaars die nauwelijks erva-

Goed idee

Inmiddels waren we al heel veel teams gepasseerd en werd het ook heel rustig op de checkpoints. We zagen nog wel een paar wandelgroepjes van de gemeente Ede, waaronder Lopend Vuurtje van de brandweer. De gemeente Ede was vertegenwoordigd met vier teams; zij kregen geen geld van hun werkgever, maar wel vrije dagen om te trainen. Zo te zien was dat een goed idee, want ze liepen uitstekend.

Door mist en regen in het Zwarte Woud

Euraudax: de meest luie vorm van wandelen

Na de eerste lus zet ik de wekker op 30 minuten en plof neer op mijn matje. De keuze tussen een maaltijd en rust is makkelijk. Eten doe ik wel bij een van de wagenrusten die er nog aankomen. Al 103 kilometer gehad, nog 97 te gaan. Dit is de Super Audax.

0 km

Nadat gisteren met veel vertoon de nationale vlaggen zijn gehesen van deelnemers uit vijf verschillende landen, telt vandaag alleen het startpistool. Om precies 06:00 uur 's ochtends klinkt het startschot, gevolgd door het geluid van onze zolen op het asfalt. We beginnen te lopen, in het vaste Euraudax-tempo van 6 km per uur. Slentertempo, voor mij, maar wel ontspannend en lang vol te houden.

We doorkruisen het centrum van Pfaffenrot, een klein dorpje in het Zwarte Woud, Duitsland. Een bus stopt om ons voor te laten gaan en rijdt ons even later voorbij, juist wanneer we langs de halte lopen waar een passagier staat te wachten. Hij zwaait met zijn armen om vanachter de menigte wandelaars toch de aandacht te trekken van de chauffeur en de bus maakt een noodstop.

We zijn met een behoorlijke groep van 103 wandelaars; 51 Fransen, 31 Belgen, 9 Duitsers, 9 Nederlanders en 3 Denen. Ik ben blij dat er zoveel Belgen zijn, want Frans spreek ik niet en we moeten ons toch met elkaar vermaken de komende tijd.

In het begin loop ik echter alleen, in gedachten verzonken. Het duurt even voor ik in de juiste stemming kom en de enormiteit van wat ik ga doen los kan laten. Je kunt je niet veroorloven aan de hele afstand te denken.

De eerste wagenrust is op 14 km. Dat is te overzien. De route is mooi, onverharde paden en modder door het bos. Heerlijk zacht aan mijn voeten. Wel hangt er een dichte mist, waardoor we niet kunnen genieten van het uitzicht op de ons omringende heuvels.

23,4 km

We trekken in kleine cirkels rond Marxzell, waar Pfaffenrot bij hoort en komen langs een klein spoorwegmuseum. Een heuveltje verder en we belanden bij de tweede wagenrust naast de ruïne van Frauenalb, een klooster uit de twaalfde eeuw. Na een brand in 1853 staan alleen de muren nog overeind, maar nog steeds is te zien hoe

indrukwekkend het geweest moet zijn toen het nog bewoond werd.

Het begint te miezeren. Na enige aarzeling trek ik mijn poncho aan. Mijn handen zijn koud en dan is het nog niet eens nacht. De velden met bloemen ogen neerslachtig en grauw tegen die mistige achtergrond. Geen landschap om vrolijk van te worden

31,5 km

De eerste grote rust is in Moosbronn. Verdeeld over twee kleine zaaltjes eten we spaghetti, wat gepaard gaat met bier en rode wijn. Het is 11:34. Gesterkt trekken we verder, langs een enorme weide waar paarden zich nog waarlijk als een kudde kunnen gedragen. Ze rennen vrijuit en breken met hun brede lijven door het struikgewas.

Er wordt druk gefotografeerd. We plakken langs de wand van het dal, waarin onveranderlijk een beekje stroomt. Ik raak aan de praat met Pascal, een Belg en Kjell, een van de drie Denen.

Als het droog wordt, knoop ik de poncho om mijn middel. Het probleem waar ik hem anders zou moeten laten, lost zich vanzelf op. Het regent weer. Langs het pad zien we veel afgeknapt boomstammen. Het zijn geen dunne stammetjes of zieke bomen die zijn afgebroken. Dikke joekels zijn finaal gespleten en steken als sinistere zuilen

uit de aarde. Een gevolg van de extreme kerststormen in 1999, waarbij windstoten tot 213 km/u werden geregistreerd. Tienduizenden bomen zijn toen omgegaan en veertigduizend Fransen zaten meer dan een week zonder gas, water, licht. Alles wat wij nu zo vanzelfsprekend vinden.

Het valt me op dat het zand op de bospaden rood is. Ik ben de Veluwe gewend, met zijn blankgele stuifzand. Gefascineerd kijk ik naar mijn voeten, ook al omdat ik in het natte zand sporen ontdek van hoeven. Te groot voor een ree. Edelhert? In het bos draaien we naar rechts, maar op een pad rechtdoor zie ik iets wat me stil doet staan: een hinde. Een paar honderd meter verder staat ze midden op het pad, omringd door mist, als een geestverschijning. Wanneer ik anderen op de hinde attendeer, verdwijnt ze stilletjes in het bos.

Wandelroutes zijn hier goed gemarkeerd en overal zijn markeringen en wegwijzers. We komen ook wat toeristische info tegen: we blijken over een historische weg te lopen die de grens tussen Groothertogdom Baden en Koninkrijk Württemberg markeerde. Er was zelfs een tolhuis, zo midden in het bos.

Steeds hoger stijgen we en het pad wordt nu een echt rotspad vol grote stenen, waar je goed op je voeten moet letten. Heerlijk dat dit kan op een 200 km. We houden opnieuw stil bij een uitzichtpunt met een enorm kruis. Marion vertelt dat ze hier bij het voorlopen een prachtig uitzicht hadden. Ik klim omhoog over de rotstrap. Er is niets te zien, een witte muur van mist. In een hutje aan de voet van de rots ligt een gastenboek. We vermaken ons met het invullen ervan.

Wanneer we wat lager komen, hebben we uitzicht op een dorpje in het dal. Wolken drijven laag over de heuvels en raken de toppen ervan. Een schitterend beekje maakt me weer enthousiast. Er valt genoeg te genieten hier.

Wanneer ik iets ben achtergebleven om te fotograferen, loop ik weer naar voren. Het tempo is laag, dus ik snel de groep voorbij. Hardy, een van de Denen, wil kennelijk niet ingehaald worden en begint ook te speren. We maken er een

spelletje van, tot groot vermaak van de andere wandelaars. Hardy, you're being followed by a woman! roepen ze. Zo kun je altijd grapjes maken, ook met iemand wiens taal je niet spreekt.

60,7 km

In Bad Herrenalb hebben we een wagenrust, maar ik vind een toilet belangrijker. Sommige dingen kun je nu eenmaal niet doen achter een boom. Gelukkig is er hier een openbaar toilet. Van de verzorging krijg ik de 50 cent die nodig is om de deur te openen, daarna prop ik een toilettrol tussen de deur, zodat-ie niet dichtvalt.

Hierna kan ik opgelucht genieten van Herrenalb, de ruïne van het mannenklooster, een abdij uit 1194. Ook hiervan staan alleen de muren nog overeind en op één van de muren groeit een 250 jaar oude dennenboom. Heel bijzonder.

De geschiedenis is hier letterlijk overal om ons heen. Op een stil bospad valt mijn oog op een rots waaraan een bordje is bevestigd. Ernaast zijn twee kanonskogels uit 1796 tot halverwege in de rots begraven. Een restant van de eerste coalitie-oorlog, toen Oostenrijk en Pruisen de Franse koning Lodewijk XVI te hulp schoten, die door de Franse Revolutie in ongenade gevallen was.

Aartshertog Karl trok in juli 1796 met zijn leger door het Alb-dal en streed in deze regio met de Fransen.

Van de heuvels stroomt water naar beneden. Zomaar ergens langs het pad heeft iemand een klein houten watermolentje in de stroom geplaatst, waarvan het rad onder druk van het water piepend rondjes draait. Wie zegt dat Duitsers geen gevoel voor humor hebben?

66,6 km

Een grote rust kun je dit niet noemen, want het is erg krap in dit hotel. We zijn terug in Frauenalb voor de avondmaaltijd en onze bagage ligt verspreid in de gang en in een lege hotelkamer. Een wandelaar grijpt zijn kans en strekt zich uit op het kale matras van een stapelbed.

Na het voorgerecht leg ik mijn hoofd op tafel om wat te rusten, maar blijf mijn voeten bewegen om te voorkomen dat ze stijf worden. Ik ben moe en heb ook niet zo heel erg trek meer. Ik neem wat Norit tegen de opkomende diarree, steeds d m anier van mijn lichaam om aan te geven: dit gaat te ver. Het hazenslaapje heeft me wel wat verfrist. Bij het vertrek dragen we allemaal de reflectiehesjes en zaklampen. Het wordt nacht.

Slaapgebrek is altijd mijn grootste probleem en daarin ben ik niet alleen. De Belgische Dirk bekent dat hij het moeilijk heeft en ik bied hem mijn arm. Zo kan hij een tijdje met zijn ogen dicht lopen, terwijl ik ervoor zorg dat hij niet in een omhelzing met de struiken belandt.

Dit kan alleen bij Euraudax. Op vrije tochten is tempo belangrijk en wil iedereen de snelste zijn. Euraudax betekent in een groep lopen en dan zorg je voor elkaar. Misschien duurt het jaren voor we elkaar weer zien, maar nu zijn we n grote familie.

Het duurt niet lang of ook ik ga dingen zien die er niet zijn en loop bijna de struiken in. Soms trap ik bijna op de hielen van wandelaars voor me. Waar komen die nou ineens vandaan?

Het is volkomen donker. Geen sterren, geen maan, geen straatlantaarns, strooilicht van dorpen in de buurt. Het is volkomen zwart. Alleen het licht van onze zaklampen verlicht ons pad. We moeten blijven opletten, want ook s nachts gaan we over brede grindpaden vol met water gevulde kuilen.

Dirk praat tegen me. Ik kan hem geen antwoord geven, want ik weet niet wat hij nou daadwerkelijk heeft gezegd en wat ik er zelf bij heb verzonnen. Langzaam gaat de nacht voorbij.

103 km

Terug in Pfaffenrot, de sporthal. Mijn matje. Rust. Ik heb de wekker gezet, maar toch blijf ik te lang liggen. Het duurt net te lang om mijn voeten weer af te plakken, schone sokken weer aan te trekken. De groep is al bezig om te vertrekken.

Juist als ik buiten sta, realiseer me dat ik mijn poncho binnen ben vergeten. Ik ren terug, grijp het ding en speer weer naar buiten. Zo, nu ben ik in ieder geval goed wakker.

De vogels beginnen weer te zingen. Daglicht helpt. Het lopen gaat weer makkelijker en de vermoeidheid verdwijnt. Het verbaast me eigenlijk hoe soepel het nog gaat. Totaal geen stijve spieren. Bij elke grote rust slik ik twee magnesiumtabletten; blijkbaar werkt dat toch goed. Maar waarschijnlijk helpen ook de heuvels. Je gebruikt verschillende spieren, waardoor ze niet eentonig worden belast.

114,3 km

Euraudax is waarlijk de meest luie vorm van wandelen. Je hoeft je niet

druk te maken over de route, pijlen of een beschrijving. Voorop loopt de baankapitein, de statige Willy van 72 jaar. Hij kent de route en we hoeven alleen maar achter hem aan te lopen. Het is ook niet toegestaan om voor de baankapitein uit te lopen. Wanneer ik dus toch even vooruit speer om een foto van de groep te maken, ontlokt dat natuurlijk veel goedmoedig commentaar.

127,6 km

De eerste dag heb ik mijn mobieltje uit gelaten. Toen had ik nog geen steun en aanmoediging nodig. Nu is het leuk om bij wijze van afleiding te sms'en met mijn vriend in Nederland. Zoals ik hem tijdens de Mergelland aanmoedigde, ondersteunt hij nu mij met zijn lieve berichtjes. Wel vindt hij het trage tempo van de Euraudax bezwaarlijk en is bang dat mijn gemiddelde omlaag gaat.

Misschien wil hij samen Nijmegen-Rotterdam lopen? Ik probeer hem juist zo gek te krijgen volgend jaar samen met mij de 200 km in Lommel te doen, maar helaas is hij nog niet enthousiast. Tja, als hij niet meeloopt, moet ik wel een andere man zoeken om 's nachts een arm te geven.

146,2 km

Om half tien 's ochtends bereiken we een nieuwe toeristische attractie in het gebied, de Hohlohturm. De stenen uitkijktoren uit 1887, voorheen bekend als de Kaiser Wilhelmtoren, staat op een hoogte van 984 meter en is sinds 1968 nog eens 29 meter hoog. Sinds de stormen is boomgroei echter geen probleem meer en is er vrij uitzicht. Meestal tenminste vandaag valt er niet veel te zien. De top van de toren is in mist gehuld.

We duiken natuurgebied Kaltenbronn in, een uniek heide- en veengebied. Hier lopen is irritant, want hoewel de Duitsers een pad van houten bielzen met een reling hebben aangelegd, zijn ze vergeten het te bESPANEN met kippengaas. Het hout is glad en we kijken meer naar onze voeten dan om ons heen. Wanneer we af en toe even stil staan, dan valt het op hoe verschrikkelijk mooi het hier is.

164,7 km

Ruud heeft al een tijdje last van zijn rug en is steeds krommer gaan lopen. Met nog zo'n 30 km te gaan, geeft hij aan op te zullen geven. Ontzetting on-

der de wandelaars. Dat kan toch niet? We zijn er bijna!

Met vereende krachten halen we hem over om nog tot de volgende wagenrust door te gaan. Van de een krijgt hij een pijnstillertje aangeboden, ik neem zijn heuptasje over, Huub en Dirk ondersteunen hem. Het ziet er niet fraai uit, maar het gaat.

De finish komt nu in zicht. Dit was de laatste grote rust. Nog vijf wagenrusten, 35 km. We kunnen aftellen naar het einde en dat geeft weer nieuwe energie. Bij de volgende wagenrust in Eyachbrücke heeft Ruud moed gevat. We gaan het halen.

179,6 km

De laatste 25 km loopt de burgemeester van Marxzell mee, Raimund Schuster. Een energieke man, met nordic walking stokken, dat wel. Ik heb al vaak meegemaakt dat burgemeesters een praatje hielden, maar nog nooit dat ze een stukje meeliepen. Heel bijzonder.

Ik begin nu toch wel weer een beetje moe te worden. Doordat het zo'n internationale groep is, vergeet ik tegen wie ik in welke taal moet praten. Zo spreek ik een Nederlander aan in het Duits, een Fransman in het Engels en een Duitser in het Nederlands. Erg verwarrend allemaal.

De laatste kilometers leg ik af op chocolade en blokjes kaas, met een enkele keer een bakje vla of yoghurt tussendoor. Gezond eten doe ik volgende week wel weer. Ik weet al een tijdje dat ik het ga halen, deze 200 km. Het gaat goed, mijn benen en voeten zijn nog soepel.

Ik moet het alleen nog even doen. Verstand op nul en lopen.

189,6 km

De rusten volgen elkaar nu snel op. Zo'n 4,5 km is het naar de volgende. Zo hoort het ook te zijn op de lange afstand. Een stuk van 7 km is nu te ver.

We volgen de spoorlijn richting Marxzell en komen weer in de buurt van de beschaving. Vol bewondering kijk ik naar de verkeersregelaars, die het verkeer om ons heen leiden. We nemen een hele rijbaan in beslag, dus achter ons wacht het verkeer, terwijl de auto's van de andere kant worden doorgeweerd. Het verloopt soepel, als een dans.

Van vermoeidheid word ik chagrijnig. Na de laatste wagenrust draaien we naar het dorp toe, waarvan ik weet dat daar de finish is. Vlak voor we het dorp binnenlopen, nemen we echter een weg naar rechts. Daar ben ik niet blij mee. Een extra lusje, met nog maar een kilometer of twee te gaan, dat is niet fijn.

Eindelijk, eindelijk lopen we dan het dorp binnen. Een paar straten. In de verte zie ik mensen. Wandelaars beginnen elkaar te feliciteren. Op de parkeerplaats van de sporthal wordt vuurwerk afgestoken.

200 km

We zijn terug.

-Rinda Scheltens-

Gemengde estafetteteams bewijzen dat het kan

Zaterdag 17 april om negen uur ging de vijftienuurswedstrijd van de Nacht van Loon van start. Onder de sierlijke luchtboog vooraan staan de individuele lopers, met Marcelino Sobczak als titelverdediger. Daarachter staan de estafetteteams opgesteld, waaronder het combinatie-team de Bestuurders.

Dit team wordt gevormd door drie bestuursleden: van RWV is dat Wilfried van Bremen, van OLAT Boetje Huliselan en van De LAT Paul Altena.

Na de verplichte toespraken lopen de deelnemers weg. Wij van 'De Bestuurders' hebben er veel zin in. De rolverdeling is duidelijk. Wilfried wil in ieder geval gedurende de nacht vijf uur slapen. Geen punt, Wilfried is een snelwandelaar, dus hij zorgt voor de snelheid van het team. Paul Altena is nog teveel geblesseerd en zal maar een paar rondes kunnen lopen. De nacht is voor Boetje, een lange-afstandsloper pur sang. Dus als Wilfried zorgt voor de snelheid en Boetje voor de afstand, dan blijft de coördinerende en besturende rol over voor Paul.

Vlaggen, posters en flyers

De verzorging bij de Nacht van Loon is in één woord perfect. Toch zouden we het leuk vinden om een eigen verzorgingsteam te hebben, eveneens samengesteld uit de drie clubs. En waarom zouden zij ook niet een eigen loopteam vormen? Met een knipoog wordt de naam 'Zonder Bestuurders Loopt Het Ook' bedacht. Gijs den Ouden kort hun naam gemakshalve in tot 'De Stuurlozen'.

Het verzorgingsteam bestaat uit Remke Rutgers (De LAT), Carry Ombelet (OLAT en LAT), Klaas Bakker (OLAT), Loes van Bremen en Ariaan van der Vlist (beiden RWV). Hiermee wordt nog duidelijker dat de verenigingen kunnen samenwerken.

Aan de zichtbaarheid van de teams en het doel is alles gedaan. Carry Ombelet heeft gezorgd voor opvallende wedstrijdshirts met de teamnaam op de borst. Op onze verzorgingstent hangen de vlaggen van de verenigingen, ook zijn er posters en flyers verspreid met uitleg over het team De Bestuurders.

Na de eerste ronde staat Boetje klaar bij de tent om – zoals was afgesproken – Wilfried af te lossen. Wilfried heeft een geweldige snelle ronde gelopen en wil zijn hesje afgeven, maar we mogen alleen ter hoogte van de startstreep wisselen. Wilfried moet dus verplicht een ronde doorlopen, iets wat hem een blessure oplevert. Hij moet nu drie dingen doen: rusten, slapen en niet lopen. Pas in de ochtend is hij voldoende hersteld. Maar dan neemt hij zijn taken weer volop over.

Moeten en Mogen

Tot 's ochtends een uurtje of zes moeten Boetje en Paul onderling uitzoeken wie een ronde gaat lopen. Een strijd die als uitkomst heeft dat Boetje gemiddeld twee à drie rondes loopt tegen Paul één.

Bij de 'ZBLHO' zijn vijf lopers die ieder graag willen lopen. Klaas

Paul en Wilfried wisselen van hesje; Henk Plasman stapt gezellig mee op

Bakker zegt dat hij pas na een ronde echt warm is, hij wil dus het liefst zoveel mogelijk wandelen. Het plan is om Remke, die in de nacht even is gaan liggen, te laten slapen. Haar rondes zouden dan door Klaas kunnen genomen worden. Helaas, Remke wil zelf graag lopen en heeft een wekker gezet. Het was dus beter geweest om de teams te noemen 'zij die Moeten lopen' en 'zij die Mogen lopen'.

In onze verzorgingstent is Marcelino de vaste gastheer, hij heeft al vroeg de strijd moeten staken wegens problemen met zijn hand. De anderen wisselen per kwartier. Iets wat al opmerkingen heeft uitgelokt als 'Hé, hier zitten steeds anderen'. Daarnaast zien we regelmatig ook nog andere belangstellenden zoals: Sico Wiekeraad die komt buurten en Henk Plasman die met de lopers meeloopt. De doelstelling van de samenwerking in de mooiste vorm.

De laatste ronde wachten de teams op elkaar en met vijf groene en drie gele shirts lopen we samen de laatste kilometers.

Het bestuurderssteam heeft in 15 uur totaal 118 kilometer gelopen en het 'Zonder Bestuurders Loopt Het Ook'-team komt tot 115 km. Ofwel: 'Zonder Bestuurders Loopt Het Ook, Maar Niet Zo Snel'.

Vriendschap

De samenwerking is ons erg goed bevallen. Zeker sportief hebben we ons kunnen laten zien, maar het gaat om de vriendschap en de wil tot samenwerking tussen de wandelverenigingen. Snelwandelen en het (lange-

afstands) prestatiewandelen zijn de kleinere takken binnen de wandelsport. Door de verschillende bonden krijgen we maar mondjesmaat aandacht. Daarom is het goed dat we samenwerken.

Natuurlijk willen wij een eigen wandelvereniging blijven, maar we moeten elkaar helpen en waar mogelijk gebruik maken van elkaars sterke punten. Dat is iets wat we dit weekend hebben getoond aan de wandelwereld en de wandelbonden.

*-Paul Altena, Wilfried van Bremen en Boetje Huliselan-
(Bestuursleden van De LAT, RWV en OLAT)*

Knielend: Carry en Klaas; staand Loes, Ariaan en Remke

Met deelname aan de tweedaagse Gilboa Walk van de International Marching League

Shalom: met de KNBLO naar Israël

Na de geweldige wandel/excursie-ervaring in 2008 naar China staat de volgende Walk Challenge voor de deur, dit keer naar Israel. Mijn verwachtingen zijn hoog gespannen omdat ik Israel alleen ken uit de catechismus die wij vroeger als kind moesten aanhoren.

Op 9 maart is het dan zo ver. Met de trein vanaf Nieuw-Vennep naar Schiphol. In de trein tref ik Olga aan en samen gaan we naar de vertrekhal, waar ik nog meer bekende China-reizigers aantref. Na ongeveer 4,5 uur vliegen landen we in Tel Aviv, waarna we met de bus naar ons hotel aan de Dode Zee worden gebracht.

Wat een verschil in temperatuur! Afgelopen nacht vroom het nog 5 graden en hier is het 26 graden.

Veel excursies

De volgende dag bezoek ik met kamergenoot Chris het winkelcentrum en 's middags de Dode Zee. die vlak voor ons hotel ligt. De Dode Zee ligt op 424 meter onder de zeespiegel en is het laagste punt van de aarde. Het water is zo zout dat je erop blijft drijven, wat een heel bijzondere ervaring is.

Door de aanwezigheid van de mineralen, de thermische bronnen en de befaamde geneeskrachtige zwarte modder is het Dode Zee-gebied een centrum van gezondheid en schoonheid geworden. Er is hier 360 dagen per jaar zon, waardoor het een probleem is om het water op peil te houden.

De volgende dag maken wij, na de briefing, een safaritocht door de bergen en langs de zoute meren in de omgeving. 's Avonds is er een geweldige lichtshow van het 400 meter hoge Masada-gebergte. Hier had onder meer Herodes zijn burcht.

Nadat in het jaar 70 de Romeinen Jeruzalem hadden veroverd en verwoest, trokken de Joodse verzetsstrijders naar Masada. Het duurde drie jaar voordat de Romeinen op de Masada waren. Om te voorkomen dat de verzetsstrijders met hun gezinnen in slavernij terecht zouden komen, hebben zij zichzelf gedood. Slechts twee vrouwen en vijf kinderen overleefden het drama.

Eerste wandeldag

Vrijdag 12 maart is onze eerste wandeldag. We lopen vanaf Arad naar Masada door de Judea-woestijn over een afstand van ongeveer 20 km. Om 05:30 uur ver-

trekken we vanaf het hotel om rond 06:15 uur te starten. Het is een tocht die elk jaar gehouden wordt. Ook veel kinderen lopen mee. Veel klimmen en dalen bij een temperatuur van meer dan 30 graden. En, zoals de marsleider al heeft gewaarschuwd: er is geen vierkante centimeter schaduw.

Na afloop wordt Huib Okkels gehuldigd omdat hij met 84 jaar de oudste deelnemer is.

Buikdansen

's Avonds trekken we naar een bedoeïendorp net buiten Arad, waar de bedoeïenen het een en ander laten horen en zien van hun cultuur. Tevens zijn er optredens van buikdanseressen, die diverse (meest mannelijke) wandel deelnemers verleiden tot een dansje. Ook Miel (de voorzitter van de KNBLO) moet eraan geloven.

Zaterdag gaan we met een lift de Masada op, 400 m hoog. De ruines, die op de werelderfgoedlijst van UNESCO staan, zijn mooi gerestaureerd. Hierna volgt een bezichtiging van de Dodezeerollen en een kerk op de Olijfberg. Aan de voet van deze berg staan drie olijfbomen waarvan wetenschappelijk is

vastgesteld dat ze ongeveer 2000 jaar oud zijn.

Vier dagen Jeruzalem

Daarna reizen we door naar Jeruzalem, waar we vier dagen blijven. Op zondag moeten de heilige kleren weer mee, zoals altijd als we kerken bezoeken. Dat betekent voor de dames schouderbedekkende kleding en voor de mannen een lange broek of een afritsbare broek. Ook bij de Klaagmuur moet dit. Vrouwen staan daar gescheiden van de mannen.

De volgende dag is er een bezoek aan het Holocaust Memorial. Het is bijzonder indrukwekkend om de beelden te zien en in beeld en geluid de verhalen te horen van de overlevenden. Het is onbegrijpelijk dat er mensen in de wereld zijn die de Holocaust ontkennen. Ze hoeven hier maar naar toe te komen of naar de concentratiekampen te gaan, waarvan er nog diverse zijn.

's Middags gaan we naar Bethlehem waar de Geboortekerk van Jezus staat. Bethlehem ligt in het gebied van de Palestijnse autoriteit op de Westoever. Onze bus en onze reisleader, die van Nederlands-Joodse afkomst is, mogen Bethlehem niet in. In plaats daarvan krijgen we een Palestijnse bus en reisleader. In de Geboortekerk is het erg druk en we moeten ruim een uur wachten. Om Bethlehem uit te komen moeten we weer door het checkpoint, waar we worden gecontroleerd door gewapende grenswachters. Maar alles gaat er rustig aan toe.

Duinreservaat

Dinsdag genieten we van de tweede wandeltocht in een prachtig duinreservaat. Het is best zwaar, veel door het losse zand. We worden bij de start ont-

vangen door enkele klassen van de Nitzanschool, die voor ons zingen en ook tot de eerste rust meelopen.

Om 13:00 uur krijgen we een Ori'ntaalse lunch met daarna een korte film over de geschiedenis van kibboets Kitzanium. Daarna lopen we het laatste stuk van de tocht door de duinen en langs het strand naar de finish. De dag wordt afgesloten met een barbecue in kibboets Yad Mordekay, gevolgd door een gezellige social evening. Hier zijn ook leden van de Irgoen Olei Holland bij, een vereniging van Nederlandse immigranten in Israel.

Volgens onze reisgids Elie is het gisteravond onrustig geweest in Jeruzalem, maar daar hebben wij niets van gemerkt.

Naar het noorden

Vandaag, 17 maart, verlaten we Jeruzalem en rijden naar het noorden, naar Tel Aviv, Jaffa, dat niet alleen de eerste moderne stad in Israel is, maar ook n van de oudste havens van het land heeft. We zien hier weer prachtige dingen, zoals het theater, het aquaduct en het hippodrome. Bij sommige bezienswaardigheden word je gecontroleerd. We rijden ook langs het Meer van Judea waar Jezus water veranderde in wijn.

De volgende dag staat de Golanhoogte op het programma. We rijden langs het Meer van Tiberias, ook wel het Meer van Galilea genoemd, 220 meter onder de zeespiegel. De Golanhoogte was tot de Zesdaagse Oorlog van 1967 grotendeels Syrisch gebied en werd in 1981 door Israel geannexeerd. Langs de grens met Syri' staan nog de bordjes mijnen achter het prikkeldraad.

Boven op de Golanhoogte (1200 m) heb je een prachtig uitzicht naar Syri' en

Libanon. Hier is ook een bezoekerscentrum en een gereconstrueerde positie van het Israelische leger.

Gilbo Walk

Op vrijdag en zaterdag is er dan de Internationale Gilbo Walk, een van de vele IML-tochten in de wereld. De eerste dag begint met een klim over een pad dat bezaaid ligt met stenen. We genieten van prachtige uitzichten over het heuvelachtig gebied. De tweede dag is net zo mooi, met om 13:00 uur de

Sluiting, waarbij sommige wandelaars ook Nederlandse een diploma krijgen voor hun wandeljubiläum.

s Avonds is er een afscheidsfeest aan de andere kant van het Meer van Tiberias. s Nachts gaat de eerste groep naar huis, uitgezwaaid door enkele achterblijvers. Ik blijf, en op mijn laatste dag is er een bommelding voor ons hotel, zodat iedereen naar binnen moe. Een robot kiept het verdachte pakket om. Het blijkt loos alarm.

Al met al is het een geweldige (wandeling) ervaring en zeker voor herhaling vatbaar. Voor de liefhebbers is dit zeker mogelijk want het programma is, tot op zekere hoogte, al bekend tot 2016 en vindt om de twee jaar plaats.

Ik wil bij deze iedereen, met name Pieter en de OAD, hartelijk danken voor al het werk dat zij voor de wandelaars hebben gedaan.

Met een welgemeende wandelgroet en Lehitra ot (tot ziens),

-Koo van der Maden-

PS: Het enige minpuntje voor mij is dat ik mijn koffer pas terugkreeg op donderdag, terwijl we al op dinsdagochtend geland zijn.

HALLO WANDELAARS!

De vierdaagse van Odoorn

In Odoorn gingen wij van start voor de 30 km. De eerste dag liepen we door Kibbelveen naar Sleen. Rond de middag waren we in café-restaurant Wielens. Bij buurtschap 't Haantje zaten wij op 18 km. Het was een leuke tocht. En we hadden mooi weer. De zon was vandaag niet aanwezig maar het was wel droog.

Vrijdag waren er wat strubbelingen bij de organisatie, het bleek dat sommige parkoersen veel te lang waren. Daar bood het bestuur verontschuldigen voor aan. Kees en ik liepen weer op de 30 km. Na Poolshoogte gingen wij richting Schoonoord en naar Ellert en Brammert. Het was goed weer, maar er was weinig zon. Vandaag was het parcours volgens ons niet te lang. Om 15:30 uur waren we binnen.

Op zaterdag gingen we richting Exloo, we liepen over de heide naar bussemaker. Kees en ik aten een heerlijke appeltaart. We zijn ook nog bij het Land van Bartje geweest en bij Poolshoogte. Het was een mooie dag, we hebben heerlijk gelopen. Er was een goede sfeer en leuke muziek.

Op zondag gingen we via de bossen naar camping Fruithof. Daar even een kopje koffie gedronken en toen weer verder richting Weerdingen. Kees had te weinig geduld om koffie of soep te halen en ik had geen dorst. We gingen even zitten in de zon bij een cafetaria die dicht was. Het was nog vroeg. Bij het Dorpshuis was Kees heel lief en zorgzaam. Na de koffie met een broodje weer verder voor de laatste 10 km, richting Kleindijk en Odoorn. We waren al om 14:45 uur binnen. Het was een zonnige dag en een mooie tocht. Rond 17:00 uur gingen wij richting ons hotel.

-Inge Mol-van Egmond-

PRIKBORD

ZIJ STAAN VOOR U KLAAR IN NIJMEGEN

Het (grotendeels vernieuwde) verzorgingsteam dat dit jaar instaat voor de OLAT-service tijdens de Vierdaagse bestaat uit de volgende personen:

Myriam van de Berg, Toon en Mieke van Boxtel, Mia Dielesen, Margriet Jansen, Greet Klinkhamer, Rinda Scheltens, Toos Schoones, Anny van Veggel, Tanny van de Ven, Sjaan Verbakel, Corrie van de Wetering en Corry van de Zwaluw.

Verder zijn Kees Punselie en Ben van der Velden de steun en toeverlaat van het hele team. Namens het bestuur wensen we de dames & heren een goede en gezellige Vierdaagse toe.

FOTOGRAFEN ERG ACTIEF IN ROOI

Vier avonden lang struinde onze hoffotograaf **Noud Wijn** met zijn camera over de parcoursen van de Avondvierdaagse. Hij liet er zelfs een buurtbarbecue voor schieten.

Op de laatste avond werd hij zelf op de kiek gezet, door een 'concullega' van de Rooise website Mooi Rooi, die zich op een strategische plek had opgesteld met zijn reuzenklomp.

Er waren trouwens wel meer fotografen op pad om de gezellige sfeer vast te leggen. Terecht, want het aantal deelnemers was groter dan ooit. **Eric van Langen** ('zoon van') maakte net als vorig jaar ook weer honderden foto's van het wandelevenement.

ELKE AVOND EEN ROLSTOELROUTE

Evenals vorig jaar was er tijdens de Rooise Avondvierdaagse dagelijks een speciale route voor rolstoelers en scootmobielen uitgezet. Daar is dankbaar gebruik van gemaakt, onder meer door **Dini van Asten**.

Hier en daar waren ook half verharde weggetjes in de route opgenomen, zoals op de foto hieronder. Modderballet-

ten bleven uit; het was mooi droog weer. En zo te zien vermaken rolstoelers en begeleiders zich opperbest.

Voor degenen die ook de rest van het jaar eens op pad willen met de rolstoel: kijk eens op de website www.natuurzonderdrempels.nl. Daar staan per provincie de natuurgebieden aangegeven die geschikt zijn voor rolstoelers.

CONSTANT AAN DE WANDEL

De Amersfoortse Tweedaagse

Op vrijdag 18 en 19 juni 2010 wandelde ik de Amersfoortse Tweedaagse. De start voor de 40 en 50 km was om 7.00 uur en voor de 30 km om 8.30 uur. Mijn persoon wandelde de 30 km tocht. We vertrokken vanuit het sportpark Vermeerkwartier aan de Gasthuislaan te Amersfoort.

De eerste kilometers via straten met bossen tussendoor tot aan de Stichtse Rotonde. Daarna door bossen van Defensie tot aan het terrein Vlasakkers, waar we doorheen wandelden tot aan de Van Weerden Poelmanweg, maar voordat we dat terrein verlieten, was er de rustpost ingericht.

Daarna wandelden we langs de vliegbasis Soesterberg, de Paltzerweg tot aan Heezerenspoor Westzijde, welke we volgden tot aan dezelfde Van Weerden Poelmanweg, waar overgestoken werd. Daarna liepen we via Heezerenspoor Oostzijde over

fietspaden (Stompert) tot aan de spoorlijn, waar we het fietspad richting Amersfoort volgden tot de spoorovergang, ter hoogte van restaurant Vlasakkers. Na die overgang via vele straten door Amersfoort met bosjes tussendoor naar het eindpunt.

De volgende dag via Lokhorsterweg naar de voetbrug, waar we de Dodeweg kruisten. Na de kruising via fietspaden richting Den Treek. Daarna via weide/graspaden door het landgoed Geerenstein naar Woudenberg, waar in de kantine van de Valleiruiters de rust was. Na de rust door Woudenberg via de Meent naar een bospad, welke we volgden tot aan de ingangspoort richting Henschotermeer, dat pad volgden we tot het einde. Daarna via een bospad naar de Doornseweg, welke we overstaken. Vervolgens via bospaden naar de Woudenbergseweg, waar we ter hoogte van de Pyramide van Austerlitz

overstaken. We wandelden langs die Pyramide naar het restaurant Bergzicht bij Leusden, waar de rust was.

Na de pauze volgden we de Treekerweg tot aan de parkeerplaats, waar we de bossen ingingen. Via vele zandvlakten met stijgingen en dalingen volgden we de pijlen tot aan de Utrechtseweg, daar volgden we het fietspad tot aan de Doornseweg. Die weg volgden we tot aan de Waterlooweg. Daarna via fietspaden richting Amersfoort tot aan de voetbrug, welke we overstaken. Vervolgens via bospaden en straten naar het eindpunt.

Het waren mooie wandeldagen met veel afwisseling. Het was de eerste dag droog en koel weer en de tweede dag was buig met droge perioden tussendoor. Er gingen circa 2480 wandelaars van start.

-Constant Dedel-

KEMPISCHE WANDELDAGEN

VIERDAAGSE IN URUZGAN

Ook dit jaar vindt er in de Afghaanse provincie Uruzgan weer een Vierdaagse plaats voor de militairen die daar gelegerd zijn. Vorig jaar waren er in Uruzgan zo'n honderd soldaten van de partij (tegen ongeveer 5000 in Nijmegen). Vanuit kamp Heumensoord bij Nijmegen zorgde de Wereldomroep toen dagelijks voor een uurtje live radiocontact tussen de militairen hier en ginds. Altijd aan het eind van de middag, vanwege het tijdsverschil. Evenals als in Nijmegen, waren meerdere nationaliteiten vertegenwoordigd.

Dit jaar hebben zich slechts een stuk of dertig militairen ingeschreven. Ze leggen vanuit Kamp Holland elke dag een ronde van 10 kilometer af door het mulle zand, met zware bepakking. Om de gloeiende hitte enigszins voor te blijven, starten ze om 6 uur 's morgens.

In de woestijn worden net als vorige jaar de plaatsnaambordjes gezet van Wychen en Elst. Ook zijn er weer wat zandbulten in het Afghaanse parkoers, die de soldaten het gevoel van de Zevenheuvelenweg moeten geven.

GESLAAGD

Airbornepad

322	30 pers. Nederlands Dagblad		
t/m 351		Barneveld	1x
352	Adrie Bozelie	Schijndel	1x
353	J. van Breugel	Rosmalen	1x
354	H. van Breugel	Veghel	1x
355	Vincent Verstappen	St.Michielsgestel	1x
356	Klaas Bakker	Vught	2x
357	Piet van Buul	Eindhoven	7x
358	Fon van Buul	Eindhoven	5x
359	Henk Hooiveld	Zwolle	1x
360	Evelien Ross	Schijndel	1x
361	Alec Ross	Schijndel	1x
362	William Ross	Schijndel	1x
363	Caitlin Ross	Schijndel	1x
364	Anthony Ross	Schijndel	1x
365	Wolter vd Zwerde	Wageningen	1x
366	Maarten Exel	Arnhem	1x
367	T. Olijslagers	Wassenaar	1x
368	M. Groeneveld	Wassenaar	1x
369	T. Schoonhoven	Wassenaar	1x
370	A. Ruygrok	Wassenaar	1x

Hertog Hendrik pad:

503	Ankie Brown	Eindhoven	1x
504	José Stax	Helmond	1x
505	Roel v.d.Wijst	Uden	1x

KWD: het zomervermaak bij uitstek

Op vrijdag 6 augustus starten wij met de alweer 27e uitvoering van de KWD: drie mooie wandeldagen door de oostelijke Kempen. Sporthal De Kievit in Geldrop is bij uitstek de uitvalsbasis voor zo'n wandelfestijn. Een grote zaal om de bureauwerkzaamheden overzichtelijk uit te voeren, een gezellige huiskamer waar de deelnemers gastvrij worden onthaald. Maar er is ook gelegenheid om op locatie te overnachten of zelfs een tentje of caravan te plaatsen – en dat allemaal tegen redelijke prijzen.

Dit jaar kunnen alle afstanden om 07:00 uur de deur uit. Al naar gelang de afstand van 35, 25 of 15 km kan daarna worden gestart tot 10, 11 of 12 uur. De finish is gepland om 17:00 uur. Dus voor iedereen ruimschoots de tijd om met volle teugen van het parkoers te genieten.

DAG 1: Heeze-Leende. Wij gaan dit jaar op de eerste wandeldag richting Heeze-Leende en dat betekent dat de Strabrechtse Heide de hoofdmoot zal vormen van het wandelparkoers. Zoals gezegd zijn er drie afstanden. De kortste afstand maakt een rondje Gijzenrooi en zal ongetwijfeld ergens het mooie riviertje de Zegge op het spoor komen. Voor de 25 km hebben we Heeze in het parkoers opgenomen, dat geldt ook voor de 35 km maar die krijgen ook de Herbertus bossen op de koop toe. En dat alles met inbegrip van de Strabrechtse Heide.

DAG 2: Mierlo. Op zaterdag wordt vertrokken richting Mierlo. Wij verkennen dan eerst de Luchense heide. De korste afstand kiest dan al vlug een parkoers over de Molenheide om bij het viaduct de centrale verzorging te treffen. De twee langste afstanden kiezen een stukje Brandevoort voordat ze Mierlo aandoen voor een caférust. Samen trekken ze dan nog even verder, waarna hun wegen zich scheiden ter hoogte van de Trimpert. De 25 km gaat hier ook richting het viaduct, maar de 35 km-wandelaars doen er nog een extra schepje bovenop. Zij gaan ter hoogte van 't Voortje over de snelweg en komen eerst in het beboste deel van de Lieropse heide en gaan dan over de heide en langs de vennen richting Rederik en Braakhuizen.

Op het parkoers treffen we vandaag ook de deelnemers aan de Kempenlandtocht, die vrijdagavond op weg zijn gegaan voor de 80 of 110 km.

DAG 3: Nuenen. Het is alweer zondag en op deze laatste wandeldag doen wij Nuenen aan. Samen gaan we gezellig richting het Eindhovens kanaal, volgen dat een eindje om het dan over te steken, waarna we terecht komen op de Collse Heide. Nee, het is niet wat u denkt! Als we geluk hebben heeft het de laatste dagen niet meer geregend en komen we met droge voeten aan bij de Collse watermolen.

De 25 en 35 km gaan richting Eindhoven en bewandelen de groene buffer tot aan Opwetten. De 25 km haakt hier ongeveer af en wandelt rustig naar het dorpscentrum van Nuenen, waar het cafeetje op hen wacht. De langste afstand gaat over de Boord naar Nederwetten en vervolgens door de Breugelse Beemden naar het prachtige Nuenens Broek. Na een bezoek aan Nuenen keren we met z'n allen langs de Schootse Vennen, met zicht op Vaarle, terug naar de Sporthal in Geldrop.

Met dit programma kan het niet anders of er liggen drie prachtige wandeldagen in het verschiet met het mooiste wat Brabant hier te bieden heeft.

Alle praktische informatie over de KWD vindt u op pagina 3.

Verrassend mooie polders vlakbij de stad

Schiedam, maar dan anders

Schiedam ken ik alleen van de modelspoorvereniging van mijn vader, Schiespoor. Hoewel ik 19 jaar in Rotterdam heb gewoond, had ik er geen idee van dat de buurgemeente zo mooi is.

De RWV laat me kennismaken met deze prachtige omgeving. Niet op het wandelweekend, waar zoveel OLAT-ers punten voor het clubkampioenschap bijeen hebben gewandeld. Ik doe vandaag de Schie- en Delflandtocht, 25 kilometer onder een stralende zon.

We starten bij de handbalvereniging, waar ook de prestatiewandelaars zich straks zullen inschrijven. Gijs is nog bezig de wagen voor de rondetelling in orde te maken.

Direct na de start lopen we door een park met vloeiende, ronde lanen. Meteen wordt duidelijk dat de RWV zelfs hier net dat stapje extra zet om ons over de mooiste paadjes te leiden. Het is maar een zijpaadje van een paar meter, maar het gaat onder een bloeiende kastanje door en is net even mooier dan het brede asfaltpad even verderop.

Waterlelies en kikkers

Even later hebben we zelfs een stukje gras. Water is hier ook en v l. Een grote vaart, vol waterlelies en het geluid van vele kikkers, dat ik als stadmens zo vaak moet missen. Een recreatieplas met een vreemd, achtkantig huis en een hard en zakelijk recht kanaal.

Het is heerlijk warm en alles wat in het kille voorjaar zijn bloesem aan de boezem heeft gehouden, bloeit nu uitbundig. Witte dovenetel, kastanje, goudenregen. Parkieten zitten hier ook ge-

noeg, zo te horen. De dag wordt verder opgefleurd met het ronde geluid van een koekoek, het scherpe krijsen van fazanten en het gekwetter van talloze kleine bruine vogeltjes in overjarig riet.

De natuur, hoewel parkachtig van aard, is schitterend. Heel erg veel deelnemers lijken er niet te zijn, hoewel er verder toch niet veel te wandelen valt in Nederland.

Overstapjes

De rust op 10 km is een voetbalkantine waar juist de prijsuitreiking van een toernooi is. Degene die de bekertjes overhandigt aan de voetballertjes, moedigt

de kinderen aan zoveel mogelijk lawaai te maken. Natuurlijk geven ze daar gretig gehoor aan en ik ontvlucht de kakofonie.

Verder gaat het dus, door het prachtige parklandschap met zijn vele water. Een smalle dijk vol bloemen met twee overstapjes. De eerste ligt verwaarloosd dicht bij een sloot en de

wandelaarster na mij stapt bijna het water in. Oeps! Twee koeien kijken ons goedmoedig aan, terwijl ik over het tweede hekje klim.

Witte strepen

Een lange, rechte asfaltweg volgt, maar saai is het beslist niet. Aan de horizon ontdek ik het nog altijd vertrouwde silhouet van de Euromast, terwijl rechts in de verte industrie een vlam op doet gaan. Dankzij de aswolk weten we dat de lucht diepblauw had behoren te zijn. In plaats daarvan trekken talloze vliegtuigen witte strepen door de lucht, die langzaam uitwaaiëren tot een licht waas. Het zijn er veel, te veel.

Tot op het laatst lopen we door het groen. Wanneer we de finish naderen, kunnen we vanaf een brug de karpers in het water zien zwemmen, zo helder is het. Jonge hengelaars maken er gebruik van door hun dobbers in de goede richting te werpen, maar de vissen verbergen zich schichtig in het wier.

Genieten

Ik ben nu wel toe aan het einde. Dat zou vermoeidheid kunnen zijn, nog van de 200 km vorige week, maar ik hoop op de bijna-thuis-dip. Want vanavond ga ik nog eens 75 km wandelen, van Utrecht naar Apeldoorn. Daarom keer ik na de finish terug naar het park en strek me uit op het gras.

Terwijl ik geniet van de zon, kijk ik met een half oog naar de vele wandelaars die hun rondjes lopen als wedstrijd of prestatie. Ik wens de vele bekenden succes, maar voel niet de behoefte om mee te doen. Ik lig hier goed, zo in de zomerzon.

-Rinda Scheltens-

Piet Jansens en Wim Veerman vervolgen hun weg dwars door Engeland en Schotland:

Van Land's End naar John O'Groats (4)

DONDERDAG 10 SEPTEMBER 2009

11^e ETAPPE: 34 KM

JEDBURGH - GALASHIELS

Wat een prima ontbijt! Verse aardbeien en grapefruit, dat is nog eens lekker in een bak yoghurt. Verder aangevuld met de gebruikelijke *cereals*, gebakken eieren, bacon en saucisses. Wim heeft er nog *black-pudding* (gebakken bloedworst) bij besteld, maar voor mij hoeft dat niet. We kunnen een lunchpakket maken voor onderweg en zo kunnen we er weer een dag tegenaan.

Het moet vandaag een niet al te moeilijk traject zijn, maar we zullen wel zien, want elke dag heeft zo zijn verrassingen. We weten ondertussen dat de beschrijvingen altijd veelbelovend klinken, maar de werkelijkheid wel eens anders is. We zullen vandaag grote delen van de St. Cuthbert's Way volgen.

Het is in elk geval prachtig, zonnig weer als we om 08:40 uur afscheid nemen van de vriendelijke familie Kerry. Voor het gastenboek geef ik, zoals bij elke B&B, een foto van ons die gemaakt is bij het vertrek in Land's End. Het wordt elke keer weer erg op prijs gesteld en Bill zegt dat hij van onze wandeling een artikeltje zal maken in de plaatselijke krant. Worden we nog wereldberoemd in Jedburgh!

Dan nog een paar foto's van het vertrek gemaakt en dan volgen wij de weg langs de oever van de River Jed in de richting van Bonjedward.

In deze vierde aflevering zetten Piet en Wim hun expeditie voort vanuit Jedburgh. Het zwaarste gedeelte van de LEJOG (over de modderige Pennine Way) zit erop, nu kan het alleen maar beter worden. Althans, dat hopen ze...

Na een 4 km steken we de A-689 over en volgen een onverhard pad langs de rivier. We zijn nu ook weer terug op de Dere Street en de St. Cuthbert's Way. Op elke paal en bij elke bocht staan wel markeringen, dat is wel iets anders dan de Pennine Way.

Eenpersoons hangbrug

De rivier stroomt in de grotere River Teviot uit en we houden de zuidelijke oever daarvan aan. Na een aantal weilanden komen we bij een voetbrug uit. Het is een hangbrug die in 1999 speciaal aangelegd is op deze wandelroute met subsidie van de Europese Gemeenschap. Het is een lange, smalle brug en

een bord geeft aan dat er maar één persoon tegelijk overheen mag lopen. De brug wiebelt dan ook behoorlijk als we er overheen gaan.

We passeren het prachtige kasteel Monteviot House en in de parkachtige tuin houden we om 10:30 uur de koffiepauze met een schitterend uitzicht op de rivier. Wat is het toch allemaal prachtig als de zon schijnt. In het park staan mooie oude bomen met overal naam-bordjes erbij. Er staan zelfs een aantal sequoia's (reuzenbomen) in het park.

Roman Road

Na de uitgang steken we de B-6400 over en gaan een oude Roman Road op. Het is dezelfde oude Romeinse weg die we gisteren ook al een stuk gevolgd hebben. De kaart geeft één lange rechte lijn aan van ongeveer 5 mijl, dus dat is gemakkelijk. Maar dat is niet helemaal waar, want het pad is helemaal overwoekerd, er is zelfs amper een pad te zien in het hoge ruige gras. Dat is dus een van die verrassingen in het parkoers.

In de verte zien we een obelisk in het land, dat is het Waterloo Monument. Iets verderop staat aan onze rechterzijde de Baron's Folly, terwijl we aan de linkerzijde Harrietsfield Farm passeren.

Baron's Folly is: *...a stone folly built in 18th Century by an unknown baron for entertaining his lady-friends while his steward kept a look out for the baron's wife...* De vertaling laten we aan ons voorbijgaan en terwijl wij verder gaan over het oude pad, ontmoeten we een aantal tegenliggers. De zon schijnt uitbundig en voor de eerste keer kunnen we spreken van een warme dag.

Veldslagen

Het volgende punt dat de aandacht trekt is een informatiebord over een veldslag uit het verleden tussen de Schotten en de Engelsen. Het heet hier Lilliards Edge en in het jaar 1373 plaatsten monniken van Melrose Abbey op deze plek een grote steen, waar gedurende vele jaren bijeenkomsten werden gehouden door afgevaardigden van de Engelse en Schotse Koningen om de geschilpunten te bepraten. Deze bijeenkomsten waren echter niet succesvol en nog vele veldslagen volgden.

Penielheugh Tower is in 1815 gebouwd door William Kerr als herinnering aan het succes van de Britten bij de Slag van Waterloo toen Napoleon verslagen werd. Het is een van de vele Waterloomonumenten die we onderweg al gepasseerd zijn.

In deze omgeving bij het dorpje Ancrum, in wat nu de Scottish Borders heet, vond op 27 februari 1545 wederom een veldslag plaats tussen de Engelsen en Schotten. De Engelsen verloren hierbij hun aanvoerders en de strijd. Volgens het verhaal werden de Schotse troepen aangevoerd door *maiden* Lilliard, waarvoor ter plaatse een monument werd opgericht.

Op de tombe staat het volgende gedicht;

*Fair maiden Lilliard
lies under this stane.
Little was her stature,
but great her fame.
On the English loons
she laid mony thumps,
And when her legs were off,
she fought upon her stumps.*

Wim vindt de tombe wel een mooi plek om even uit te rusten.

Nieuw bos

Na de pauze volgen we nog even de Roman Road door Whinny Plantation, een nieuw aangelegd bos. Bij Hiltonshill komen we uit op de A-68 naar St.Boswells. Wij houden deze drukke verkeersweg een kleine kilometer aan, tot het centrum van het dorp. Daar lopen we de kleine supermarkt in om een paar flesjes drinken te kopen. Dan zoeken we de weg op naar de River Tweed waar onze route verder gaat.

We komen tot de ontdekking dat we allebei onze wandelstokken in de winkel hebben laten staan. Piet doet zijn rugzak af en rent terug naar de shop waar de stokken gelukkig nog staan. Dan weer terug en bij de eerstvolgende zitbank langs de oever van de River Tweed houden we om 13:30 uur onze lunchpauze.

Zalm en forel

We houden de oever van de mooie rivier aan en zien diverse vissers die proberen een zalm of forel aan de haak te slaan.

Newton St.Boswells is nu minder dan 2 mijl weg en het is nog een ruime 6 mijl naar Melrose. Aan de overkant van de rivier zijn de huizen van Dryburgh te zien en even later passeren we de ingang van de Abbey. Hier nemen we een rustige landweg naar Newton, gaan door het centrum en volgen de borden naar Melrose. De weg gaat door het dorpje Eildon en aan onze linkerkant zijn een paar hoge heuvels te zien, de Eildon Hills, waar de St.Cuthberts Way overheen gaat.

Er staat een slagboom over de weg zodat er geen autoverkeer door kan. We hebben de hele weg voor onszelf! En dat helemaal tot in Melrose waar we om 15:30 uur binnenlopen over het marktplein.

Oude spoorlijn

We lopen over de Market Place en proberen de oude spoorlijn te vinden die naar Galashiels gaat. Dat is in deze drukke plaats nog niet zo gemakkelijk maar we zien een Police Station en vragen daar de weg. We worden vriendelijk geholpen en krijgen zelfs een plat-

tegrond van de omgeving mee. Dat is nog eens service!

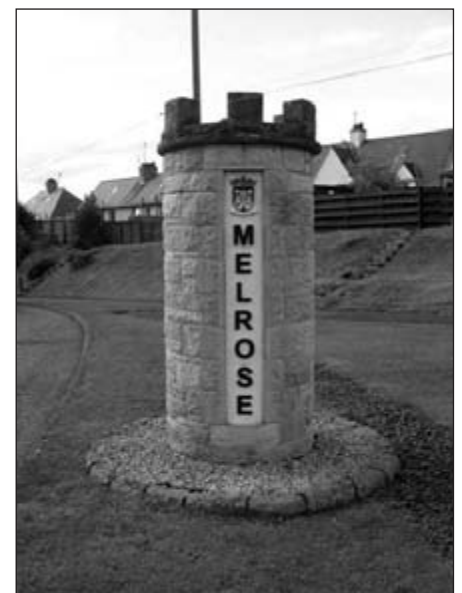
Ons eindpunt is nog zeker 8 km te gaan en bij de River Tweed komt er vanaf een voetbrug de Southern Upland Way er bij. We houden de markeringen van deze wandelroute aan tot we bij de oude spoorbaan uitkomen. Deze zullen we een groot stuk volgen; het is nu een prachtig fietspad tot aan Galashiels.

De industriestad Galashiels langs de River Tweed staat bekend om fabricage van de mooie tweedstoffen die gebruikt worden voor de Schotse klederdacht, zoals de veelkleurige kilts die door de mannen wordt gedragen. Om 16:45 uur lopen wij langs de klokkentoren de stad binnen en we gaan eerst naar de supermarkt voor onze dagelijkse boodschappjes. De stad heeft een groot autovrij winkelcentrum en er is genoeg keuze in pubs en restaurants.

Statige villa

We logeren in B&B Graigielea Guesthouse. Het is een mooie statige villa met een groot bordes en veel bloemen in de tuin. Mrs. Anne Tozer verwelkomt ons en we krijgen een prima kamer. Het is een van de goedkopere B&Bs en toch erg goed. Ze adviseert ons om te eten in de The Salmon Inn en dat is inderdaad een heel goede keuze. Erg goed eten en een prettige bediening. De wijn smaakt er voortreffelijk bij. En ook dat voor een schappelijke prijs van nog geen £ 12,00.

Wim gaat vroeg naar bed want hij voelt zich al een paar dagen niet prettig. Hij heeft veel last van maagklachten en heeft veel sanitaire stops nodig. Het lijkt er op dat hij oververmoeid begint te raken. Hoe lang gaat dat nog goed ?

Wim voelt zich ziek.

We kunnen om 08:00 uur ontbijten en wat al een aantal dagen werd gevreesd, begint nu werkelijkheid te worden. Wim voelt zich zwak en misselijk en krijgt het ontbijt bijna niet naar binnen. Toch wil hij wel proberen om te gaan wandelen vandaag. We zullen wel zien hoever we komen.

We nemen afscheid van de vriendelijke Ann Tozer en geven haar de bekende foto van ons vertrek uit Land s End voor het gastenboek. Altijd is het weer very nice and excellent en we schijnen tot nu toe de enigen te zijn die dit doen.

Pittig traject

Vandaag zullen we de eerste 23 kilometer de Southern Upland Way (SUW) volgen tot aan Traquir. Dat is een vrij heuvelachtig gebied door graslanden en over het Minch Moor. Daarbij zullen we de hoogste berg van LEJOG in Schotland passeren. Daarna volgen we de B-7062 naar Peebles. Het is prachtig zonnig weer als we de stad verlaten en de eerste markeringen van de SUW oppikken. Het is een mooi pad door de weilanden en een lichte beklimming gaat naar Hog Hill, een mooi beboste heuvel.

De Southern Upland Way is een National Trail in het zuiden van Schotland. Hij loopt over een afstand van 212 mijl (340 km) van Portpatrick aan de Ierse Zee naar het plaatsje Cockburnspath aan de Noordzee. Het is de Schotse tegenhanger van de Coast to Coast in Engeland. Het is een behoorlijk pittig

traject over glooiende heuvels, met een hoogste top van 900 meter. De meeste heuvels hebben een hoogte van ongeveer 600 meter.

Verder houdt de route zoveel mogelijk onverharde paden en landbouwweggetjes aan. Het is een zeer dun bevolkt eenzaam gebied. Het oostelijk gedeelte wordt ook wel Sir Walter Scott Way genoemd. De markering bestaat uit een zeskantige distel in een witte kleur op een bruine achtergrond. Dat is tevens het symbool in Schotland voor de LAW-paden.

Door de plantations

Dan dalen we naar Farnilee Farm en houden de farmtrack aan naar de Yair Bridge over de River Tweed. We steken de brug over en volgen even de B-7060 tot een markering bij het gehucht Yair aangeeft dat we linksaf een groot boscomplex moeten ingaan.

Het is een van de vele aangelegde bossen die plantation worden genoemd. Het zijn vrij eentonige recht-toe-rechtaan bossen, maar er wordt hard gewerkt om er meer variatie in aan te brengen. Dit boscomplex heet Howlands Plantation.

De route stijgt en daalt voortdurend. Langs de oever van Shorthope Burn houden we een pauze, want Wim heeft het erg moeilijk. Hij wil er eigenlijk mee stoppen, maar dat kan hier natuurlijk niet. Dus gaan we verder en klimmen door naar de top van Red Score Nick. We zijn nu aangekomen op een grote heidevlakte gelukkig geen moerasvlakte zoals in de Pennines.

Drie gebroeders

Nu de zon schijnt is het prachtig om over de bloeiende heide te lopen. Op het kruispunt moeten we nog verder doorklimmen naar de heuveltop op 464 meter. Daar staan drie grote zogenaamde steenmannen, een soort piramide-achtige stapel stenen die Three Brethern worden genoemd. Deze zijn speciaal hier neergezet ter markering van de grenzen van de drie gemeenten Selkirk, Yair en Philipshaugh die hier samenkomen.

Voor Wim is het een zware dag. Hij is een eind achterop geraakt en ploft neer tegen een cairn. Hij wil niet verder meer, maar hier *in the middle of nowhere* is dat niet mogelijk.

We houden een half uur pauze en Wim zegt dat ik alvast verder kan gaan, hij komt er wel achteraan. Als ik na een paar honderd meter achterom kijk ligt Wim nog steeds tegen de hoop stenen aan. Terug maar weer en na een poosje gaan we toch weer samen op stap.

Prachtige heidevelden

Vanaf hier is het nog 12 km door de moors naar Traquair. Het is opmerkelijk dat op de wegwijzers de afstanden in kilometers wordt gegeven. We houden de brede track aan in een gemakkelijke afdaling naar Broomy Law, daarna weer langzaam omhoog naar de top van Wolf Glen. Het is hier fantastisch lopen over de brede en droge paden die we alsmaar blijven volgen met prachtige uitzichten over de heidevelden. De volgende heuveltop is Four Lords Land (452 m). Wim is weer ver achterop

geraakt, maar blijft wel in zicht. Op de top van Brown Knowe (523 m) staat een zitbank, ik wacht daar op Wim en wil daar de lunchpauze houden. Wim loopt echter door, wil niets eten of drinken en verdwijnt uit het zicht.

Langs Minch Moor

Als mijn lunchpakket op is ga ik ook verder en na een paar kilometer zie ik Wim in het gras liggen. Hij wil nu toch wel weer samen verder en gek genoeg gaat het dan ineens veel beter.

Het is inmiddels twee uur in de middag als we onderlangs Minch Moor wandelen. De top ligt een halve kilometer verderop op een hoogte van 567 meter. De brede tracks door het Minch Moor waren in de vorige eeuwen de doorgaande handelswegen in het zuiden van Schotland, vooral tussen Melrose en Peebles.

Vreemde cirkels

Wij blijven op de hoofdtrack en zien in het heideveld een aantal vreemde cirkels die er in zijn gemaaid. Er staat een informatiebord bij met een uitleg daarover. In het kort komt het er op neer dat de vormen in de hei zijn gemaaid ten behoeve van onderzoek hoe de heide het best onderhouden kan worden voor de *grouse*-populatie. Het zijn geen echte cirkels, meer ovalen, omdat ze langer zijn dan breed. De afspraken die vastgelegd zijn om het onderzoek op deze heidevelden uit te voeren staan vermeld in een Point of Resolution.

We dalen nog steeds verder over de brede track en om 14.30 uur komen we bij de eerste huizen van Tranquair aan. Bij een grote bungalow vragen we of we de bidons met water kunnen vullen. We worden onmiddellijk uitgenodigd om op het terras nog wat anders te drinken en even later staan er grote bekers

met cola en ijs voor onze neus. De man vertelt ondertussen prachtige verhalen over Schotland en wat de mooiste route via de westkust is om naar John O Groats te lopen. Dat is zomaar een omweg van ruim honderd kilometer, dus houden we ons maar aan onze eigen route.

Leeuwenpoort

Bij het Traquair Cross nemen we de B-7062 en de wegwijzer geeft aan dat het nog 7,5 mijl naar Peebles is. We wandelen langs het Traquair House waar in het verleden 27 Schotse koningen hebben verbleven. De toegangspoort met twee grote leeuwen is op slot gegaan toen de laatste Schotse koning door de Engelsen afgezet werd. De poort zal niet eerder opengaan voordat er weer een Schotse koning op de troon zit.

Als we verder gaan lijkt Wim over zijn moeilijkheden heen te zijn en we kunnen aardig doorlopen over de rustige binnenweg. Het enige verkeer dat ons

passeert gaat naar een golfveld bij het dorpje Cardrona. De huizen van het dorp zijn voor Britse begrippen heel modern, evenals het volgende dorpje Kirkburn en Kailzie, het lijken wel forenzendorpen.

Om 17:15 uur wandelen we het stadje Peebles binnen, gaan een voetbrug over van de River Tweed, en komen in het centrum. In de winkelstraat koopt Wim bij een drogist wat medicijnen tegen de maagklachten. Daarna langs de supermarkt, en in dezelfde straat moet ook het overnachtingsadres zijn. Het zijn hier allemaal lelijke zwarte rijtjeshuizen, maar helemaal aan het einde van de straat worden het grotere vrijstaande huizen en daar is ook onze B&B.

Prima voor elkaar

B&B Rowanbrae ziet er mooi uit en we worden hartelijk begroet door Patricia O Hara. De kamer is groot en de badkamer is ook prima voor elkaar. De kleren kunnen voor £ 2,50 de wasmachine in. Eerst maar weer eens een lekker biertje drinken en omdat Wim geen zin heeft om in een restaurant te gaan eten, ga ik naar een Take-Away en kom terug met een paar heerlijk gegrilde kippenpoten, frieten en een fles wijn.

Hopelijk gaar het morgen beter met Wim, want het zal de langste etappe van deze sectie worden, waarbij we nog een bergrug over moeten.

-Piet Jansens-

(wordt vervolgd)

Thee en Turks brood op de St Paul Trail (slot)

13 JUNI 2009

TIRTAR – BRON MET INSCRIPTIE

Omdat gegevens over de kilometers in het routeboekje elkaar tegenspreken, weten we niet waar we uit zullen komen vandaag en staan we een uurtje eerder op. We lopen omhoog richting het dorp Tirtar, waar we net voor de bebouwing naar een asfaltweg lopen. Deze zeven kilometer verharde weg golf tusschen het landbouwgebied door. In de andere reisverhalen lezen we dat wandelaars hier bijna altijd met de auto of tractor mee moeten. De lokale bevolking ziet niet in waarom mensen hier willen wandelen.

Als wij hier wandelen passeert er geen enkele auto. Zo komen we 200 meter hoger in het dorpje Yukari Tirtar. De dorpjes ogen hier oud, bruin en grijs. De huizen van modderstenen zien er erbarmelijk uit. De ontwikkeling heeft hier jaren stil gestaan. Tractoren en auto's zijn de enige voorwerpen die hier wat blinken en lijken het meest waard te zijn. We verlaten de weg voor een tractorpad.

Kate (de maakster van de route) stuurt ons uiteindelijk omhoog over een route waar geen pad te bekennen valt. Makke-

Twee jaar geleden wilden Jeannette en Vincent de St Paul Trail in Turkije in één keer uitlopen. Door pech kwamen ze toen niet verder dan Gökdere. Vorig jaar gingen ze terug voor de rest. In het juninummer namen ze de lezers al mee op hun avontuurlijke trektocht. Hier het slot van hun expeditie.

Tracks en Waypoints

Om niet steeds het spoor bijster te raken, maakten Jeannette en Vincent gebruik van een soort virtuele markering op hun navigatie-apparaat. „Het was nog een heel werk om de waypoints van de site van de St Paul Trail om te zetten naar voor onze GPS herkenbare waypoints”, schrijven zij op hun website www.wandeldonk.nl.

Door het lopen hebben ze van deze waypoints een track kunnen maken op het gedeelte Gökdere-Yalvac. Die hebben ze op hun website gezet, voor andere wandelaars. Daar zijn ook de waypoints van de hele St Paul Trail te downloaden.

lijk wandelt het niet en zonder gps is dit volgens ons bijna niet te doen. Regelmatig zijn we de markering kwijt, die we door in de goede richting te blijven lopen via de gps weer terugvinden.

We dalen af naar Ey pler waar een paar winkeltjes zijn. We kopen brood en lunchen op het terras van een theehuis. We trekken volop bekijks van de plaatselijke bevolking. De moskee-imam schreeuwt via de luidsprekers over de daken dat het toch weer hoog tijd is om te bidden. Wij vertrekken van het terras en gaan via een schilderachtige veldweg naar Elegi.

Hier zit een man op het terras van een theehuis en nodigt ons uit om erbij te komen zit-

ten en te rusten. Er is echter geen uitbater van het theehuis. Er komt een tweede man bij die thuis thee gaat halen en in het theehuis thee zet. We mogen het in de keuken zelf inschenken. Buiten komen er steeds meer dorpelingen bij zitten. Met handen en voeten en het woordenboekje communiceren we. Dat Turks is echt niet te verstaan. We vragen soms wat een woord in het Turks is.

Als de thee nog aan het trekken is, mag Jeannette met een oudere man mee. In een huis verderop maken vrouwen hele grote platte broden. Jeannette mag er foto's van maken. Later drinken we gezamenlijk thee met naanbrood. De rest mogen we in een krant meenemen.

We laten de mannen achter en gaan verder. In het dorp is een man in een open schuur schapen aan het scheren. Niet met zo'n elektrisch ding, maar gewoon met een stevige schaar. We lopen langs de akkers naar een bron waar we onze tent weer uitklappen. 's Nachts krijgen we een buitje over ons heen.

14 JUNI 2009

BRON – YALVAC, HET EINDPUNT

Omdat er een hek staat over het pad kunnen we er hier niet door. We lopen om over de weg. Automobilisten die ons voorbijrijden, stoppen en keren terug om te vragen of we mee willen rijden. Op de plek waar de route de asfaltweg kruist, hervatten we de route. Door de regen van vannacht is de rode klei, die hier de landweggetjes bedekt, nat geworden en kleeft in hompen aan onze schoenen. Heuveltje op, heuveltje af. Het stapelt zich soms zo op, dat we even niet kunnen lopen en de dikke klei van onze schoenen moeten halen. We proberen zoveel mogelijk te lopen over het beetje gras dat er is.

Irrigatiekanalen voorzien kersenboomgaarden van water en we eten natuurlijk ook nog van die lekkere, donkerrode ker-

sen. Later, als we vlak bij het dorp Scill zijn, is het moeilijke lopen weer over. Eerst lopen we via boerderijen het dorp in. In het centrum is het een gezellige drukte op straat. Er is markt en de theehuizen zitten vol met mannen. Kinderen spelen op straat en komen naar ons kijken. Anderen crossen met hun fiets terwijl gezinnen over de weg lopen. Een enkele auto passeert. Van een afstandje worden we uitgenodigd om thee te drinken. Deze keer slaan we maar af.

Bij een shopje drinken we koffie. We krijgen zelfs de stoelen

van de eigenaar die rustig buiten zijn winkeltje in de zon zat. We kopen een ijsje en laten ons afval achter. Via een oud golvend landschap lopen we verder naar de ruines van Yalvac, het eindpunt van de St Paul Trail. Het zijn oude muren met grote stenen. Als we het pad verder volgen komen we

in het dorp Yalvac. Hier nemen we onze intrek in het Antiochia Hotel vlak bij het busstation.

Na een nacht reizen we terug naar Egirdir. In het Lale Pension wisselen we onze ervaringen uit met Ibrahim en andere wandelaars die hier overnachten.

Op 17 juni vliegen we weer terug naar Eindhoven.

-Vincent & Jeannette van Boerdonk-

De kopijstop voor
het volgende nummer:
zondagavond
15 augustus

olatnieuws@onsneteindhoven.nl

Café-restaurant t Leeuwke

Sonseweg 3 5492 HK NIJNSEL

Tel. 0413 479680

Fax 0413 478704

Extra Ardennen wandelweek Lesse en Semoir

9 t/m 16 augustus 2010

In 8 dagen wandelen in de Belgische Ardennen.
Dagelijks keuze uit ca. 15 en 30 km We hebben een mooi huis gehuurd in Houyet.

Woensdag en Vrijdag wandelingen Ardennen

Wandeling vrijdag 8 oktober 2010

Wandeling langs de GR-573 van Hockay naar Spa-lez-Sart en bezoek aan de Spa-fabrieken.

Rondreis Noorder- en zuidereiland Nieuw Zeeland – Australië (IML)

28 februari t/m 7 april 2011

Wandelen en excursies

Santiago de Compostela - Sussex-Kent - Nieuw Zeeland - Australië - Thailand

Frankrijk - Ierland - La Palma

Wandelen met kleine groepen.

Zie wandelreizen-programma 2010/2011 op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495-450325